

**Jan Cieluch, Aleksander Czacki, Jan
Kutrzebski, Juliusz Leszczyński,
Mieczysław Górniak, Marian
Rogozik, Mieczysław Cincio, J. Z.,
Ryszard Siciński, Adam Zelga**

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 18/8-9(200-201), 149-179

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

im konkretne przykłady niewłaściwego postępowania organów ścigania i umożliwić w ten sposób przeciwdziałanie i profilaktykę w tym zakresie.

Wiceprok. Pracki zaproponował, aby adwokaci stosowali tryb skargowy do kierowników jednostek organizacyjnych (tj. szefów prokuratur powiatowych i naczelników wydziałów w prokuraturach wojewódzkich).

Sekretarz NRA adw. Mazur stwierdził, że w zakresie kotradyktoryjności widać już w postępowaniu przygo-

towawczym pewną poprawę, jednakże nie jest to jeszcze zjawisko powszechne.

Adwokat Mazur, dziękując członkom Komisji za udział w konferencji, zobowiązał się dostarczyć przedstawicielom Prokuratury Generalnej konkretne przykłady niedociągnięć i niewłaściwości, jakie zdarzają się w toku postępowania przygotowawczego.

Następne posiedzenie Komisji postanowiono odbyć w październiku br.

2.

Z życia izb adwokackich

Izba bydgoska

W dniu 4 maja br. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy. Otwarcia Zgromadzenia, a następnie (po wyborze prezydium z przewodniczącym adw. Janem Karlsem) uzupełnienia sprawozdania pisemnego z działalności Rady Adwokackiej w 1973 r. dokonał dziekan Rady Adwokackiej Wiktor Kalka.

Sprawy dyscyplinarne omówił prezes WKD adw. Tadeusz Klimesz. Niewielka liczba tych spraw, z wyraźną przy tym tendencją spadkową, świadczy o właściwej postawie zawodowej i etyczno-moralnej ogółu członków Izby.

Do działalności finansowo-gospodarczej Rady ustosunkował się przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Stanisław Sobociński, oceniając ją pozytywnie.

Tak w sprawozdaniu Rady jak i w czasie dyskusji dominowały zagadnienia kadrowe oraz sprawy poziomu i warunków pracy zawodowej adwokatów, ich zaangażowania społeczno-poli-

tycznego i sytuacji socjalno-bytowej.

Według stanu na dzień 31.XII. w Izbie bydgoskiej wykonywało zawód w zespołach (w pełnym i ograniczonym zakresie) łącznie 174 adwokatów o przeciętnym wieku 57 lat. Taki stan w zupełności zaspokaja zapotrzebowanie ludności województwa na pomoc prawną. Nie byłoby więc pod tym względem żadnych powodów do obaw, gdyby nie zamierzone wprowadzenie — być może już w niedalekiej przyszłości — także w adwokaturze wieku emerytalnego (przypuszczalnie 70 lat). Jedynym wyjściem w takiej sytuacji musiałoby być zwiększenie etatów aplikanckich.

Poziom pracy zawodowej w Izbie jest — jak stwierdzają wyniki wizytacji — ogólnie dobry. Prezes Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych Edmund Pilachowski w swym wystąpieniu ocenił bardzo pozytywnie pracę adwokatów. Skargi rewizyjne (ze względu na zły z reguły stan majątkowy zainteresowanych oraz ze względu na przymus adwokacki) wnoszone są prawie wyłącznie przez ad-

wokatów wyznaczonych z urzędu. Z urzędu też występują adwokaci w ok. 10% spraw w I instancji. Nie było, jak stwierdził prezes Pilachowski, spraw opracowanych lakonicznie; opracowania cechowało szczerze zaangażowanie się adwokatów po stronie racji, a także liczenie się z interesem starego czy zniedołężniałego człowieka.

W celu dalszego podnoszenia poziomu zawodowego Rada Adwokacka planuje — obok zachowania dotychczasowych form doskonalenia zawodowego — organizowanie sympozjów o charakterze szkoleniowo-relaksowym.

Idealnych warunków pracy nie ma w Izbie żaden zespół, a kilka zespołów (Szubin, Żnin, Mogilno) ma w dalszym ciągu złe warunki lokalowe. Dużo nadziei na poprawę sytuacji lokalowej — choć w nie najbliższej przyszłości — wiąże się z możliwością urządzenia lokali dla zespołów adwokackich w nowo wznoszonych budynkach sądowych. Obecny na Zgromadzeniu Prezes Sądu Wojewódzkiego przyrzekł swą pomoc tam, gdzie będzie to możliwe.

Zaangażowanie społeczno-polityczne członków Izby bydgoskiej jest poważne. Świadczy o tym ich przynależność do poszczególnych organizacji społeczno-politycznych, w których aktywnie pracują, zajmując niejednokrotnie ekspozycyjne stanowiska. Członkowie Izby biorą też udział w różnych akcjach o znaczeniu ogólnym, jak np. akcja wyborcza do rad narodowych, organizowane przez Partię czyny społeczne itd. Sekretarz POP przy Radzie Adwokackiej adw. Władysław Wojciechowski stwierdził w swym wystąpieniu, że adwokaci Izby — jak tego dowodzi sprawozdanie Rady — zdają sobie w pełni sprawę ze współzależności między zawodem adwokata a zaangażowaniem się w pracy społecznej i że za to zaangażowanie należy się im — i tym imiennie w sprawozdaniu wymienionym, i tym nie wymienionym, a często nawet anonimowym — szacunek i

uznanie. Adwokatura, a w tym także adwokatura bydgoska, ma powody do rzetelnej dumy, bo niemały jest jej dorobek i wkład w kształtowanie wymiaru sprawiedliwości Polski Ludowej, a także zaangażowanie w budowę socjalistycznej ojczyzny.

Zagadnienie socjalno-bytowe adwokatów stanowi przedmiot stałej troski Rady Adwokackiej, czego dowodem może być m. in. utworzenie w Izbie własnego funduszu emerytalnego wypłacanego jako dodatku do świadczeń na rzecz emerytów i rencistów (z tytułu ubezpieczenia społecznego) z funduszu centralnego adwokatury. Działalność w dziedzinie socjalnej w stosunku do adwokatów czynnych oraz emerytów i rencistów, a zwłaszcza w stosunku do tych ostatnich, wymaga pogłębienia.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Marian Szabela zapoznał Zgromadzenie z wpływem spraw do sądów województwa bydgoskiego, informując m. in., że sprawy rodzinne (rozwodowe, o ustalenie ojcostwa, alimenty) stanowią 1/3 część wszystkich spraw cywilnych. Istnieje w związku z tym tendencja do tworzenia sądów typu rodzinnego. Taki sąd ma powstać w drodze eksperymentu w Inowrocławiu. Poza tym mówca zapowiedział dalsze usprawnienie i unowocześnienie pracy sądów, właściwe rozstawienie rozpraw w czasie, pisanie wszystkich protokołów na maszynie, przejście na system kartotekowy, ustanowienie we wszystkich sądach województwa sobót jako dni wolnych od rozpraw.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia Grzegorz Gniot wysunął sugestię, by przeprowadzić sondaż wśród adwokatów-radców prawnych dla zorientowania się, na jaki ewentualny dopływ do zespołów adwokackich — w związku z zamierzonym wprowadzeniem wieku emerytalnego — można by z tej strony liczyć. Poza tym poruszył zagadnienie właściwego rozdziału spraw między członków zespo-

łu i dalszego pogłębienia uspołecznienia adwokatury. Postępowanie dyscyplinarne w Izbie bydgoskiej określił jako sprawne, dorobek Izby jako poważny, a wszelkie jej inicjatywy jako traktowane przez resort życzliwie. W kwestii ferii sądowych poinformował, że zagadnienie to jest w toku rozwiązania.

Jako ostatni zabrał głos prezes NRA adw. Zdzisław Czeszejko. „Chcemy — oświadczył na wstępie prezes NRA — ażeby samorząd adwokacki zdał jak najlepiej swój egzamin. Klimat współpracy samorządu z nadzorem jest bardzo dobry. Żądając uwzględnienia naszych potrzeb, musimy pamiętać o naszych obowiązkach”.

Nawiązując do sprawozdania Rady i głosów przedmówców, prezes Czeszejko przypomniał, że klimat w Zespole zależy od postaw ludzkich jego członków. Nacisk własnego środowiska to jedna z dróg prowadzących do zmiany niewłaściwych postaw i uzdrowienia atmosfery w zespole. Jeśli chodzi o dodatki do świadczeń na rzecz emerytów i rencistów, to Izba bydgoska, tworząc własny fundusz emerytalny, wyprzedziła rozwiązanie centralne

tego zagadnienia. Wreszcie nowelizacja taksy adwokackiej jest kwestią najbliższej przyszłości, podobnie też bliskie jest rozwiązanie zagadnienia odpłatności za „urzędówki”. Poziomowi zawodowemu adwokatów będzie się poświęcało szczególną uwagę. Przez wprowadzenie wieku emerytalnego adwokaci unikną kierowania ich — po ukończeniu 70 roku życia — na badanie przez Komisję do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia.

Zgromadzenie na wstępie swej 7-punktowej uchwały zobowiązało Radę Adwokacką „aby dla uczczenia XXX-lecia PRL — w ramach czynu środowiska zawodowego adwokatury — nawiązała współpracę i roztoczyła patronat nad wybraną przez siebie lub wskazaną przez władze oświatowe szkołą lub inną instytucją, zajmującą się wychowaniem i kształceniem dzieci pokrzywdzonych przez życie, pozbawionych własnych domów rodzinnych”, oraz zaapelowało do zespołów i ich członków, „aby włączyli się do akcji czynu XXX-lecia przez podjęcie odpowiednich inicjatyw i zobowiązań”.

adw. Jan Cieluch

Izba katowicka

W dniu 4 maja 1974 r. odbyło się w Katowicach Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach.

Otwarcia Zgromadzenia dokonał dziekan adw. Henryk Holak, a obradom przewodniczył adw. Aleksander Borecki.

Przed przystąpieniem do obrad przewodniczący Zgromadzenia udzielił głosu przedstawicielowi Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Tadeuszowi Sarnowskiemu, który wręczył adw. drowi Karolowi Stachowi Złotą Odznakę „Adwokatura PRL”, przyznaną z tytułu długoletniej pracy zawodowej i społecznej. Adw. Stach w serdecz-

nych słowach podziękował za wyróżnienie.

Wszyscy delegaci otrzymali pisemne sprawozdanie z działalności organów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach, obejmujące 67 stron maszynopisu, w związku z czym dziekan adw. H. Holak ograniczył się w swym wystąpieniu sprawozdawczym do omówienia kilku zasadniczych problemów. Do problemów tych zaliczył m. in. występujące zbyt duże rozpiętości dochodów wśród członków zespołów, co powinno być stanowczo zlikwidowane. Problemem tym Rada Adwokacka zainteresuje się w roku bieżącym w większym stopniu niż w la-

tach poprzednich, stosując z tego względu częste wyjazdy jej członków do zespołów i zapraszając przedstawicieli poszczególnych zespołów na posiedzenia Rady Adwokackiej w celu wspólnego przedyskutowania sytuacji konfliktowych.

Dziekan apelował o oddziaływanie członków Partii na ogół członków zespołów adwokackich w zakresie pracy społeczno-politycznej i zawodowej i zwrócił zarazem uwagę na konieczność uaktywnienia się zespołowych komisji rewizyjnych, które wykazywały do-tychczas postawę pasywną.

Sprawozdanie z finansowej i gospodarczej działalności Rady Adwokackiej złożył jej skarbnik adw. Antoni Suszka, który omówił też sprawę podwyższenia do kwoty 60 zł składki na rzecz Funduszu Wzajemnej Pomocy, a w związku z tym zwiększenia odprawy pośmiertnej do kwoty 25 000 zł. Adw. Suszka poinformował też o zmianach w regulaminie Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego przez zwiększenie uprawnień do udzielania wyższych pożyczek oprocentowanych oraz w regulaminie Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, tak by podwyższyć wyrównawcze emerytury i renty do kwoty 2 600 zł miesięcznie, a zasiłek rodzinny — do 1 500 zł miesięcznie. Mówca zwrócił nadto uwagę na konieczność oszczędnego gospodarowania przez zespoły adwokackie środkami finansowymi na koncie 34-a.

Prezes Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej adw. Stanisław Kaczmarek, składając sprawozdanie z działalności tej Komisji, stwierdził dalszy spadek liczby spraw dyscyplinarnych, co pozostaje w ścisłym związku ze sprawnym funkcjonowaniem Referatu skarg i wniosków Rady Adwokackiej oraz przyśpieszeniem wydawania orzeczeń w sprawach dyscyplinarnych.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Mieczysław Sawicki powołując się na pisemne sprawozdanie doręczone delegatom pozytywnie ocenił finan-

sowo-gospodarczą działalność Rady Adwokackiej. Stwierdził prawidłowość gospodarki budżetowej Rady Adwokackiej i na tej podstawie przedstawił Zgromadzeniu Delegatów wniosek o udzielenie jej absolutorium z działalności w roku 1973.

Delegaci uczcili chwilą milczenia pamięć 15 członków Izby Adwokackiej w Katowicach zmarłych w roku 1973 oraz dalszych członków zmarłych w ciągu czterech miesięcy roku 1974. Specjalną wzmiankę dziekan RA poświęcił zmarłemu Wiceprezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Witoldowi Dąbrowskiemu, który kilkakrotnie reprezentował NRA na zgromadzeniach delegatów Izby Katowickiej i utrzymywał z nią żywy kontakt.

Prezes Sądu Wojewódzkiego w Katowicach mgr Eugeniusz Wilczek, przemawiając w imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości i własnym, poinformował delegatów o podstawowych kierunkach i zamierzeniach resortu w zakresie spraw cywilnych i karnych oraz problematyki spraw nieletnich — na podstawie materiałów zebranych z terenu całego kraju.

Przedstawiciel NRA adw. Tadeusz Sarnowski omówił szereg problemów natury ogólnej, jakimi ostatnio zajmowała się Naczelna Rada Adwokacka, jak ocena pracy zawodowej adwokatów, warunki tej pracy związane z sytuacją lokalową i technizacją pracy.

W dyskusji nad sprawozdaniem wzięło udział dziewięciu delegatów.

Wicedziekan RA adw. Bolesław Andrzyśiak, I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Katowicach, poruszył sprawy związane z działalnością społeczną adwokatów oraz stwierdził, że należy dążyć do zlikwidowania występujących jeszcze gdzieś nadmiernych różnic w dochodach, co z kolei będzie właściwym przejawem uspołecznionej pracy zawodowej adwokatów.

Wicedziekan RA adw. Miłosz

Chmiel omówił zagadnienia związane z prowadzonymi bądź nadzorowanymi przez niego referatami Rady Adwokackiej: referatem zespołu wizytatorów, referatem zespołów adwokackich oraz referatem doskonalenia zawodowego. Nawiązując do sprawozdania Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w sprawie wyników kontroli pracy zawodowej, jaka została dokonana przez Centralny Zespół Wizytatorów na podstawie badania akt w Sądzie Najwyższym, mówca zapoznał zebranych z najważniejszymi ustaleniami dotyczącymi uchybień w sprawach cywilnych i karnych.

Kolejno do spraw związanych ze sprawozdaniem Rady ustosunkowali się adw. Roman Hrabar z ZA Nr 5 w Katowicach, adw. Bolesław Dorosz z ZA Nr 1 w Sosnowcu, adw. Jerzy Sieklucki z ZA Nr 1 w Cieszynie, adw. Kazimierz Wójcicki jako wiceprzewodniczący Koła Emerytów i Rencistów przy Radzie Adwokackiej w Katowicach, adw. Andrzej Rajpert z ZA Nr 1 w Tychach, adw. Miron Kołakowski z ZA Nr 1 w Częstochowie i adw. Mieczysław Bielski, radca prawny.

Dyskusję podsumował dziekan adw. H. Holak, ustosunkowując się do zgłoszonych postulatów i zapowiadając wzięcie ich pod uwagę przez Radę Adwokacką oraz realizowanie w miarę możliwości.

Następnie Zgromadzenie Delegatów podjęło uchwałę o udzieleniu Radzie

Adwokackiej absolutorium za jej działalność w roku 1973 oraz uchwaliło wysokość składki korporacyjnej i świadczenia — zgodnie z wnioskami zawartymi w pisemnym sprawozdaniu Rady Adwokackiej.

Na wniosek Komisji Wnioskowej Zgromadzenie Delegatów stwierdziło wykonanie przez Radę Adwokacką większości uchwał i dezyderatów skierowanych do Rady Adwokackiej a uchwalonych na Zgromadzeniu Delegatów w dniu 31 marca 1973 r.

Zgromadzenie uchwaliło też rezolucję określającą postawę adwokatury Izby katowickiej w jubileuszowym roku XXX-lecia PRL. Zgodnie z celami wytyczonymi przez VI Zjazd PZPR i I Krajową Konferencję Partijną, wyrażającą się między innymi w dążeniu do wyrobienia w społeczeństwie szacunku dla prawa, adwokatura, stykająca się na co dzień ze społeczeństwem, ma w tej dziedzinie poważne zadania. Należy zwrócić szczególną uwagę na podniesienie rangi społecznej adwokatury, na dalsze podnoszenie poziomu pracy zawodowej i nierozzerwalnie związaną z nią działalność polityczno-społeczną.

Zgromadzenie uchwaliło szczegółowe zalecenia dla zespołów adwokackich w zakresie usprawnienia usług prawnych świadczonych społeczeństwu a także dla Rady Adwokackiej w zakresie doskonalenia pracy samorządu adwokackiego.

adw. Aleksander Czacki

Izba koszalińska

W dniu 11 maja 1974 r. w Koszalinie obradowało Zgromadzenie Delegatów Koszalińskiej Izby Adwokackiej.

Otwarcia obrad dokonał dziekan adw. Czesław Bielicki. Zebrani uczcili chwilą milczenia pamięć zmarłych adwokatów. Następnie dokonano wyboru Prezydium Zgromadzenia Delegatów w

składzie: przewodniczący — adw. Jerzy Sąchocki, wiceprzewodniczący — adw. Stanisław Longchamps, sekretarz — adw. A. Jacek Lesiński oraz wyboru Komisji wnioskowej w składzie: adw. Jacek Mościcki, adw. Zygmunt Breliński i adw. Czesław Bogusz.

Sprawozdanie z działalności organów Izby kolejno przedstawili: dziekan

adw. Czesław Bielicki, przewodniczący Komisji Rewizyjnej, adw. Mieczysław Pszczółkowski i prezes Komisji Dyscyplinarnej adw. Emil Turowski.

Dziekan adw. Czesław Bielicki w swoim wystąpieniu omówił w szczególności aktualne problemy polityki kadrowej oraz podkreślił konieczność zdynamizowania aktywności zawodowej i stałego unowocześniania funkcjonowania zespołów adwokackich.

Odrębnie przedstawił dziekan Bielicki program socjalny, w którym opowiedział się za koniecznością załatwienia przede wszystkim postulatów legislacyjnych co do ustanowienia letnich ferii sądowych, obniżenia składki ubezpieczeniowej oraz przyznania prawa do zasiłków chorobowych po miesiącu niezdolności do pracy. Następnie wysunął propozycję uregulowania we własnym zakresie szeregu problemów socjalnych a mianowicie: 1) podwyższenie zapomogi pośmiertnej do 25 000 zł, 2) możliwość rekompensowania sum wpłaconych adwokatowi w granicach udziału stałego za drugi i trzeci miesiąc niezdolności do pracy, 3) upowszechnienie i zwiększenie funduszy socjalnych w zespołach adwokackich, 4) utrzymywanie kontaktów, roztaczanie opieki i udzielanie pomocy adwokatom emerytom oraz najbliższym członkom rodziny zmarłych adwokatów, 5) nadanie Funduszowi Pomocy Dzieciom imienia adw. dra Józefa Fijipowskiego oraz przeznaczenie części osiągniętych obrotów na wkłady mieszkaniowe dla sierot, 6) utworzenie z ogółu dzieci adwokatów, aplikantów adwokackich i pracowników administracyjnych adwokatury załogi harcerskiej i opracowanie programowo-organizacyjnych założeń pracy z dziećmi i na rzecz dzieci, 7) opracowanie koncepcji funduszu odpraw emerytalnych.

Następnie odbyła się łączna dyskusja nad złożonymi sprawozdaniami oraz przedstawionym programem socjalnym.

Adw. Dominik Maciołek zaproponował

nową podwyżkę składki na Fundusz Wzajemnej Pomocy w celu umożliwienia Radzie Adwokackiej szerszej działalności socjalnej. Wysunął także projekt oddzielenia funkcji pożyczkowych od Funduszu Wzajemnej Pomocy i przeznaczenia na te cele odrębnych składek zwrotnych.

Adw. Leon Kasperski zwrócił uwagę na konieczność ustanowienia letnich ferii sądowych. Zdaniem jego protokoły rozpraw powinny być pisane na maszynie i doręczane stronom. Należałoby także znieść podatek od wynagrodzenia i z tej części obrotu utworzyć centralny fundusz socjalny. Kontynuowane powinny być sympozja Izby, spełniające m. in. funkcje rekreacyjne.

Wiceprezes NRA adw. dr Krzemieński w dłuższym wystąpieniu zwrócił uwagę na istotny fakt zmiany stylu pracy przez Prezydium NRA. Obecnie NRA plany swej pracy przystosowuje do interesów adwokatury, uważa bowiem, że należy służyć adwokaturze, a nie dyrygować adwokatami. Następnie omówił on prace NRA, w rezultacie czego powstał projekt prawa o ustroju adwokatury. Opowiedział się za korekturą taryfy uelastyczniającą stawki. Przedstawił poczynania NRA mające na celu unowocześnienie funkcjonowania zespołów adwokackich oraz starania o utworzenie funduszu dewizowego NRA. Mówca stwierdził na koniec, że adwokatura ma obecnie dobrą pozycję i należy się optymistycznie zapatrywać na perspektywę jej rozwoju.

Sędzia Grzegorz Gniot, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, stwierdził, że sprawa wprowadzenia letnich ferii sądowych jest na dobrej drodze. Nawiązując do zagadnienia urzędówek, oświadczył, że ich odpłatność wymaga uregulowania bądź przez budżet państwowy, bądź przez modyfikację taryfy. Istotnym zagadnieniem jest plan rozmieszczenia adwokatów, wymagający przed jego zaakceptowa-

niem szczegółowego zbadania wielu elementów w zakresie zapotrzebowania ludności na pomoc prawną. W końcu mówca życzył Koszalińskiej Izbie Adwokackiej dalszych sukcesów w pracy zawodowej oraz w działalności samorządowej i społecznej.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Tadeusz Goździcki przedstawił Zgromadzeniu Delegatów obszerną informację statystyczną charakteryzującą sytuację w województwie koszalińskim i w poszczególnych jego powiatach w zakresie przestępczości w ostatnich trzech latach. Mówca poinformował też, że w projektowanym gmachu Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie przewidziane są lokale dla obydwu zespołów koszalińskich oraz dla Rady Adwokackiej. Przy okazji życzył palestrze koszalińskiej zadowolenia z dotychczasowych wyników pracy oraz osiągnięcia jeszcze poważniejszych sukcesów.

Adw. Leszek Jaśkiewicz oświadczył, że zajmując się z racji podziału pracy w Radzie Adwokackiej sprawami socjalnymi całkowicie opowiada się za programem socjalnym przedstawionym przez dziekana Bielickiego. Program ten odpowiada wymaganiom czasu oraz aktualnym możliwościom Koszalińskiej Izby Adwokackiej. Opowiedział się nadto za organizowaniem sympozjów oraz wysunął propozycję zorganizowania ośrodka wpczynkowego nad morzem lub na pojezierzu.

Adw. Emil Turowski stwierdził, że troska o sprawy socjalne powinna wystrzyć uwagę na warunki pracy adwokata. Ostatnio prowadzone wieloosobowe procesy karne stały się szczególnie uciążliwe zarówno dla sędziów jak i dla adwokatów. Wysunął też wniosek o utworzenie centralnego ośrodka informacji prawniczej.

Adw. Wojciech Sankowski wyraził zadowolenie z faktu, że sprawy socjalne doczekały się właściwej rangi. Przypuszcza, że w związku z tym zwrócona zostanie uwaga na weteranów wymiaru sprawiedliwości, a w szczególności na pionierów sądownictwa ziemi koszalińskiej.

Po dyskusji przyjęto uchwały w sprawie udzielenia Radzie Adwokackiej absolutorium za jej działalność w 1973 roku oraz w sprawie przyjęcia preliminarza budżetowego na 1974 rok i wysokość składek na potrzeby Izby. Składkę uchwalono w dotychczasowej wysokości 5% od adwokatów-członków zespołów adwokackich oraz 190 zł miesięcznie od adwokatów-radców prawnych.

Przyjęto jednomyślnie przedstawioną przez przewodniczącego Komisji wnioskowej adw. Jacka Mościckiego uchwałę w sprawie rozwoju działalności socjalnej oraz uchwałę akceptującą ogólne kierunki działania Rady Adwokackiej.

Izba krakowska

Z działalności adwokatury krakowskiej godne odnotowania są niektóre przynajmniej zdarzenia.

1. Od dawna zajmuje się narciarstwem adw. Andrzej Rozmarnowicz. Zaczynał jako sportowiec, kontynuował swe zainteresowania jako działacz PTTK, obecnie (latka leca) traktuje rzecz naukowo jako współautor (z W. Lenkiewiczem) „Kodeksu narciarskie-

go”, zwanego niegdyś „narciarskim savoir vivre”, a będącego w rzeczywistości wysoko ocenionym zbiorem zasad bezpieczeństwa ruchu na śnieżnych trasach.

Jak napisał w swej książce „Ryzyko w sporcie” prof. dr Jerzy Sawicki, „(...) zawarte tam reguły (...) stanowią już dzisiaj obowiązujące na ogół prawo (...). Odstępstwo od tego wzorca sta-

nowi zasadniczą przesłankę odpowiedzialności." (str. 98—99).

Problematyce odpowiedzialności w sporcie poświęca adw. Rozmarynowicz swą uwagę w dysertacji doktorskiej, którą właśnie opracowuje.

Póki co — „Kodeks narciarski” do czekał się już dwóch wydań i *sui generis* zatwierdzenia przez PZN, Komisję Turystyki Narciarskiej ZG PTKK oraz GOPR. Ma się też stać podstawą dyskusji na III Międzynarodowym Sympozjum turystyki narciarskiej w Sofii.

Spełniając prośbę adw. Andrzeja Rozmarynowicza — apeluję do wszystkich kolegów, którzy w swej praktyce zetknęli się ze sprawami wynikłymi z kolizji narciarskich, aby zechcieli nadsyłać informacje oraz takie czy inne dane (może np. prawomocne wyroki?) na jego ręce. Adres: Zespół Adwokacki Nr 1 w Krakowie, nr kodu 31-018, ul. św. Jana 20.

2. Życie klubowe adwokatury krakowskiej tętni zmiennym rytmem. Czasem rozgrywki szachowe, czy cośrodowe przezrocza wyświetlane przez bywałych za granicą kolegów (z adw. adw. Kozakiem i Gdulą na czele) gromadzą tłumek zainteresowanych, czasem Radzie Klubu uda się ściągnąć kogoś atrakcyjnego — i wówczas lokal zapełnia się po brzegi. Tak było na wspaniałym recitalu aktorskim Haliny Mikołajskiej, która wystąpiła w programie pt. „O długim czekaniu” według „Józefa i jego braci” Tomasza Manna.

Imprezy kabaretowe wykazują ogromną żywotność zapewne dlatego, że żartem można powiedzieć znacznie więcej niż w tonie solennej krytyki. Tą bronią posługują się ostatnio — *pro foro interno* — również aplikanci adwokaccy. Piosenki i własne teksty (stojące na zupełnie przyzwoitym poziomie) posługują się aluzją, dowodzą spostrzegawczości i wykazują poczucie humoru w wychwytywaniu wad i

śmiesznośtek prominentów (koledzy, uważajcie, aplikanci patrzą na nas!).

Powodzenie pierwszej imprezy klubowej, będącej częścią artystyczną uroczystego ślubowania aplikantów egzaminowanych i wręczenia tóg, spowodowało jej powtórzenie w dniu 1.II. 1974 r. przy sali nabitej publicznością. Kabaretowiczom (na czele z kol. kol. Hubertem, małżonkami Szanieckimi, i adw. Talikowskim) można życzyć dalszych sukcesów w dziedzinie docipnego formułowania złośliwych obserwacji.

Między jedną a drugą imprezą życie klubowe zamiera, ponieważ założono, że klub ma być przede wszystkim reprezentacyjny. *Noblesse oblige*. Żadnych konkretniejszych bufetów, precz z winem, nie daj Boże żywieckiego fulla! Jeśli się zważy, że Klub jest czynny w godzinach od 18 do 22, adwokaci zaś wychodzą — odpowiednio zmęczeni — z zespołów dopiero około godz. 19—20, to staje się jasne, że droga do zwiększenia atrakcyjności Klubu wiedzie przez położenie akcentu na jego relaksowość. Przydałby się też ten świetny lokal z widokiem na najpiękniejszy rynek Europy w godzinach południowych i popołudniowych, choćby np. na konferencje z klientami przy kawie i napoju „Pepsi-Cola”.

3. Znakomitą formę samokształcenia zawdzięczamy Komisji Doskonalenia Zawodowego pod kierownictwem adw. dra Kazimierza Ostrowskiego. Otóż w Paszkówce pod Wadowicami w XIX-wiecznym pałacyku Wężyków zorganizowano w dniach 30 i 31.III.1974 r. sympozjum na temat ustawy karnej skarbowej. Z Krakowa autokar przywiózł 36 adwokatów i 13 aplikantów obojga płci oraz 2 radców prawnych. Z Kielc przybyło 4 adwokatów i 9 aplikantów. Referaty wygłosili: adw. prof. dr Kazimierz Buchała, adw. dr Karol Buczyński, adw. dr Bronisław Koch (z Bydgoszczy), adw. Andrzej Łukawski, adw. Marian Skadłubowicz

i adw. Tadeusz de Virion (z Warszawy). Wszystkie opracowania stały na bardzo wysokim poziomie, przy czym wystąpienie adw. Buchały (współautora ustawy) obfitowało w informację z ustawodawczej „kuchni”, prelekcję adw. de Viriona znamionował świetny dowcip i błyskotliwość, adw. Koch podzielił się z uczestnikami interesującymi wiadomościami z zakresu polityki finansowej PRL i RWPG, a adw. Buczyński oparł swą znakomitą relację z praktyki na licznych i raczej smutnych przykładach orzecznictwa sądowego. Żywa dyskusja wykazała, że pomysł sympozjum był wyjątkowo szczęśliwy. Imprezę podsumowali dziekani: Antoni Pierzak z Kielc i Stanisław Warcholik z Krakowa, wyrażając wdzięczność organizatorom i zapowiadając następne spotkanie w Kieleckiem.

4. Główny nurt życia wszystkich izb adwokackich jest podobny. Na przykład wszędzie co roku odbywają się zgromadzenia delegatów. W Krakowie nastąpiło to w dniu 4.V. 1974 r. z porządkiem dziennym właściwym dla zgromadzenia, nie obejmującym wyborów do władz adwokatury. Fakt ten zawsze wpływa zarówno na stopień ożywienia dyskusji (negatywnie) jak i na czas trwania imprezy (pozytywnie).

Jak zwykle Rada opublikowała obszerny biuletyn informacyjny, z którego wynika: niemal zupełny brak zmian liczby zatrudnionych w zespołach koleżanek i kolegów (422 osoby w r. 1973 wobec 431 w 1972); wzrost politycznego zaangażowania członków Izby (26,5% ogółu adwokatów oraz przeszło 52% aplikantów należy do stronnictw politycznych); spadek liczby spraw w zespołach w porównaniu z liczbą spraw z 1972 r. przy równoczesnym niewielkim wzroście średniej wynagrodzenia (o 365 zł), wynoszącej jednak ciągle mniej niż średnia krajowa; nieznaczny wzrost wskaźnika ko-

szków (do 35,4%) spowodowany głównie podwyżkami wynagrodzeń personelu; celowa polityka inwestycyjna nastawiona na poprawę warunków lokalowych; niedostatki akcji samokształceniowej, w której aktywność Komisji Doskonalenia Zawodowego zderza się z biernością członków zespołów; rozbudowa działalności społecznej i samopomocowej. W związku ze wzrostem szeregu kosztów Zgromadzenie uchwaliło podwyższenie składki na Izbę z 4,5 do 6%.

5. W Krakowie uchwalenie stałej składki na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia doszło do skutku z inicjatywy POP PZPR. Organizacja partyjna wezwała też całe środowisko do podejmowania zobowiązań dla uczczenia XXX-lecia PRL, w wyniku czego i Rada Adwokacka, i poszczególne zespoły fundują książeczki mieszkaniowe dla sierot z Domów Dziecka i sierot po adwokatach. W radach narodowych i ich komisjach pracuje 21 członków Izby. POP organizuje też interesujące zebrania szkoleniowe (z reguły otwarte), na których naukowcy i znani dziennikarze przedstawiają problematykę ideologiczną i polityczną w sposób nieszablony i zachęcający bezpartyjnych do uczestnictwa w prelekcjach.

Ale nie wszędzie można się spotkać z człowiekiem tej miary co prof. dr Wiktor Zin. Z tym czarującym gawędziarzem i głębokim humanistą spędziliśmy w Klubie Adwokata uroczy wieczór (18.V.br.), oglądając znakomite rysunki Profesora (niektóre wzbogaciły zbiory Klubu), słuchając jego opowiadań o otwarciu grobu Kazimierza Jagiellończyka, o rewaloryzacji zabytków Krakowa, o dziejach arrasów wawelskich, o pomniku grunwaldzkim.

A w znanej już z poprzednich kronik, Galerii pod „Zielonym Żabotem” wystawia swe akwarele mec. Adolf Słoboda z Wadowic. Uroda malowniczych zakątków ukazanych delikatną

paletą barw — oto główny walor tego wernisazu.

6. Z końcem maja br. liczni członkowie Izby wzięli udział w 5-dniowej wycieczce do Bratysławy i Wiednia, zorganizowanej przez Komisję Kulturalno-Turystyczną Rady. Proporcja czasu spędzonego w drodze i w Bratysławie w stosunku do okresu pobytu w Wiedniu przypominała wprowadzie słynny pasztet „pół na pół” (pół konia, pół zająca), ale — jak słyszę — turyści są mimo wszystko zadowoleni i proszą „o jeszcze”.

7. Po raz pierwszy w kraju socjalistycznym odbył się doroczny kongres stowarzyszenia słuchaczy i b. słuchaczy Akademii Prawa Międzynarodowego w Hadze. Goście przybyli do Krakowa dnia 27.V.br. w dwóch sekcjach: profesorskiej i adwokackiej. Tematem obrad była prawno-międzynarodowa ochrona zabytków. Rada Adwokacka przyjęła grupę naszych kolegów z różnych krajów obiadem w „Cracovii”, a następnie lampką wina w Klubie. Honory domu czynił mec. Stanisław Kosch z Krakowa, absolwent Akademii haskiej i wiceprzewodniczący komitetu organizacyjnego kongresu (przewodniczącym był prof. dr S. Nahlik z UJ). Sekundował — również piękną francuszczyzną — mec. M. Anczyk, skarbnik Rady.

8. Nie wszędzie organizuje się szkoleniowe sympozja w atrakcyjnym otoczeniu. Rada Kielecka ze swym dziekanem mec. A. Pierzakiem — w rewanżu za spotkanie w Paszkwówce — przygotowała w dniach 8 i 9.VI.br. dla członków Izby kieleckiej i krakowskiej „sesję wyjazdową” w „Jodłowym Dworze” koło Św. Krzyża w Górach Świętokrzyskich. Nowoczesny hotel przyjął przeszło 60 uczestników (w tym 10 osób z Krakowa z dziekanem mec. S. Warcholikiem). Wykłady zawdzięczamy mec. prof. drowi K. Buchale (o art. 148 § 2 k.k.), mec. Edmundowi Mazurowi (na temat kontradyktoryjno-

ści w postępowaniu przygotowawczym), mec. drowi Władysławowi Pocięjowi (opinia psychiatryczna w procesie karnym) i kierownikowi Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Kielcach tow. Zającowi (kościół katolicki a państwo). Pierwszego dnia wieczorem rozpalono ognisko, smażono kiełbasę, bawiono się przy śpiewach oraz igrach rozmaitych. Nadto program objął wycieczkę na Święty Krzyż, połączoną ze zwiedzaniem zabudowań poklasztornych (mumia Jeremiego Wiśniowieckiego!), i do Gołoborza. Znakomitym cicerone okazał się znawca i miłośnik ziemi kieleckiej mec. Sadowski, któremu przybysze z Krakowa raz jeszcze tą drogą dziękują za treść i formę pogadanki. Ogólnie gratulacje należą się referentom za wysoki poziom wykładów, a kielczanom — za serdeczność i umiejętność połączenia nauki z relaksem.

9. Na zakończenie — jeszcze kilka słów o naradzie aktywu Sądu Wojewódzkiego i Rady Adwokackiej w Krakowie. Doszła ona do skutku 16.II.br., a poświęcono ją roboczemu omówieniu niektórych niedomagań współpracy sądownictwa i adwokatury, polityce kryminalnej i penitencjarnej oraz pewnym zagadnieniom postępowania karnego. W toku kilkugodzinnej dyskusji, w której uczestniczyli m. in. prezes SW mgr H. Szwaczkowski i dziekan S. Warcholik, dokonano nie tylko tzw. wymiany poglądów, ale również uzgodniono zapartywania na szereg poruszonych kwestii, np. co do stosowania art. 57 k.k., polityki aresztu w sądzie karnym rewizyjnym, stałej współpracy obu pionów wymiaru sprawiedliwości, ożywienia działalności ZPP, podniesienia kultury sądowej. Na ten ostatni temat Wasz kronikarz wypowiedział się szerzej w nrze 13 „Gazety Sądowej” i będzie wdzięczny za nadsyłanie uwag, spostrzeżeń czy odmiennych poglądów.

adw. J. Kutrzebski

Izba łódzka

1. Roczny bilans Rady Adwokackiej w Łodzi. W dniu 5. V.1974 r. odbyło się w Łodzi Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Łodzi. Zebranie zaszczyli swoją obecnością: prezes NRA adw. Zdzisław Czeszejko, prezes Sądu Wojewódzkiego w Łodzi Jerzy Gawroński, kierownik Wydziału Administracyjnego Komitetu Łódzkiego PZPR Jacek Surmacki, przedstawiciele prokuratur wojewódzkich, stronnictw politycznych oraz Sądu Ubezpieczeń Społecznych.

W sprawozdaniu problemowym dziekan dr E. Sindlewski przedstawił zebranym zakres realizacji programu wyborczego oraz zadania na przyszłość. Nastąpiło aktywne włączenie się adwokatów do zadań politycznych czego wyrazem jest m. in. wybór dziesięciu adwokatów łódzkich do rad narodowych. Zorganizowano spotkania z załogami kilku zakładów pracy a także kontynuuje się nadal harmonijną współpracę z przedstawicielami sądownictwa i prokuratury przez nawiązywanie stałych kontaktów.

Po sprawozdaniu problemowym głos zabrali dyskutanci. Z problemów poruszonych w dyskusji należy wymienić w szczególności: postulat zaktywizowania komisji pojednawczych przez udzielenie im pomocy prawnej przez adwokatów; przywrócenia walnych zgromadzeń adwokatury; wprowadzenie instancji kasacyjnych zamiast rewizji nadzwyczajnych; nowelizację przepisów dotyczących odszkodowań za wypadki przy pracy; przywrócenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego; zniesienie ograniczeń pracy emerytów; uregulowanie struktury radców prawnych; nowelizację k.p.k. w celu wprowadzenia pełnej zasady kontradyktoryjności w postępowaniu przygotowawczym; walkę o wysoki poziom zawodowy ideowy i etyczny adwokatury; uporządkowanie polityki

kadrowej; włączenie przedstawicieli adwokatury do prac legislacyjnych; sygnalizowanie wszelkich błędów i niedociągnięć w funkcjonowaniu obowiązujących ustaw władzom państwowym. Krytykowano nowe przepisy o kosztach sądowych w sprawach karnych, które działają ujemnie w zakresie realizacji wymiaru sprawiedliwości, utrudniają ten wymiar i nie spełniają roli polityczno-kryminalnej. Podobnie ujemnie została scharakteryzowana instytucja rewizji nadzwyczajnych, która w praktyce jest nikła i nie spełnia ustawowych założeń. Również przepisy dotyczące odszkodowań za wypadki przy pracy wymagają radykalnej zmiany, gdyż wysokość przyznawanych odszkodowań jest niewspółmiernie niska w stosunku do rozmiarów szkód doznanych przez osoby pokrzywdzone. Problem pełnej kontradyktoryjności w postępowaniu przygotowawczym wymaga ustawowego uregulowania, mianowicie w interesie prawidłowego funkcjonowania aparatu wymiaru sprawiedliwości. Szczególnie ważną i palącą sprawą jest problem odszkodowań dla ofiar wojny oraz dla ich rodzin.

W dyskusji podkreślono również fakt, że wciąż jeszcze zbyt mało adwokatów Izby łódzkiej należy do grona „piszących”. Jest to szczególnie ważne, biorąc pod uwagę fakt dużych możliwości tych adwokatów i wysoką rangę zawodową łódzkiej adwokatury, a także ambitny zamiar opracowania łódzkiego numeru „Palestry” w związku ze zbliżającym się jubileuszem dwudziestopięciolecia zorganizowania Izby łódzkiej.

Prezes Sądu Wojewódzkiego w Łodzi J. Gawroński podziękował adwokatom łódzkim za dobrą współpracę z sądownictwem, a także za koleżeńskie współdziałanie w ramach prac ZPP. Stwierdził, że kontakty z przedstawicielami adwokatury układa-

ją się w atmosferze szczerości i koleżeństwa. Sądownictwo łódzkie realizuje postulaty kryminalno-polityczne w dziedzinie rozwarstwiania przestępczości.

Prezes NRA dr Z. Czeszejko ustosunkował się szczegółowo do niektórych problemów poruszonych w dyskusji. Naczelna Rada Adwokacka dąży do polepszenia i ułatwienia warunków pracy adwokatów zarówno przez poprawienie sytuacji lokalowej zespołów adwokackich, jak i wprowadzenie nowych technicznych urządzeń (kserografy). Jest to innowacja mająca na celu przyzwyczajenie adwokatów do techniki, przy czym wiele zbędnych pracochłonnych czynności zostanie w ten sposób wyeliminowanych. W dziedzinie wynagrodzeń należy stosować zasadę, że wynagrodzenie jest odpowiednikiem wykonanej pracy. Adwokatura jest skonsolidowanym i dojrzałym środowiskiem, którym rządzi zasada realizmu. Przewiduje się zmianę przepisów o wynagrodzeniu adwokatów za wykonywane czynności. Sprawą natury moralnej jest odpłatność Skarbu Państwa za pomoc za urzędu. Nie są to sprawy kłopotliwe dla budżetu Państwa, zostaną też one uregulowane ustawowo.

Omawiając zagadnienie rewizji nadzwyczajnych Prezes Czeszejko stwierdził, że dotychczasowe rozwiązanie jest niezadowolające pod każdym względem, aczkolwiek także instancja kasacyjna była w swoim czasie krytykowana. Wyciągając doświadczenia z przeszłości, uniknie się, nowych błędów. Mimo wprowadzenia uzasadnień pism stanowiących odpowiedzi na wnioski o rewizje nadzwyczajne odczuwa się w dalszym ciągu niedosyt. Obywatel chce być przekonany siłą argumentów, a nie siłą pisma. Z tych względów problem ten wymaga uregulowania. Co się tyczy zagadnienia walnych zgromadzeń, to nie można popadać w fasadowość, jeśli pragnie się

merytorycznego rozstrzygnięcia pewnych problemów. Z tych względów adwokatura dąży do praktycznych rozwiązań, a nie do rozwiązań formalnych. W obradach walnego zgromadzenia Izby łódzkiej wzięło udział powyżej 30% adwokatów tej Izby. Naczelna Rada Adwokacka pragnie powrócić do instytucji zjazdów delegatów adwokatury celem kontrolowania NRA oraz decydowania o losach korporacji.

Mówca podkreślił szczególnie ważny osobisty wkład prezesa Sądu Wojewódzkiego J. Gawrońskiego w dzieło harmonijnej współpracy między adwokaturą a sądownictwem oraz określił niektóre rozwiązania na tym polu jako precedensowe. Jeśli chodzi o problem kontradyktoryjności w postępowaniu przygotowawczym to przewidziane są zmiany modelu postępowania w tym zakresie. Naczelną racją stanowiącą podstawę przyszłych rozwiązań będzie dobro wymiaru sprawiedliwości. W tym zakresie jest jeszcze wiele do zrobienia, niemniej jednak dobry klimat panujący na terenie Izby łódzkiej sprzyja pozytywnym rozwiązaniom problemu. Adwokatura polska ma ogromny dorobek społeczny. Wrazem tego było m. in. zorganizowanie w br. Międzynarodowego Sympozjum Adwokatów w Warszawie, na którym NRA przedstawiła część swego dorobku. Poziom „Palestry” jest dobry, w Europie brak jest podobnego pisma. Adwokatura łódzka powinna w łódzkim numerze „Palestry” wykazać swoje osiągnięcia.

W końcu prezes Czeszejko przypomniał zebranym, że już w siedem dni po Manifeście PKWN w Lublinie rozpoczęła działalność pierwsza powojenna rada adwokacka. Z tych względów w dniu 27 lipca br. odbędzie się w Lublinie uroczyste posiedzenie NRA. Będzie ono wyrazem głębokiego szacunku dla tych, którzy byli organizatorami powojennej adwokatury w PRL.

W naszym systemie powinna obowiązywać pasja zawodowa, zaangażowanie się w obronę interesów naszych klientów oraz interesu społecznego, a także pasja w dziedzinie prac społecznych. „Adwokatura to nie zawód — to powołanie” — stwierdził prezes NRA.

Zebrani udzielili Radzie Adwokackiej w Łodzi absolutorium w związku z jej działalnością w 1973 r. Wnioski opracowane przez Komisję mandatowo-wnioskową zostały przyjęte przez delegatów.

Przebieg zgromadzenia cechowała powaga wypowiedzi, ich szczerść i troska o dobro wymiaru sprawiedliwości w PRL, a także o pomyślny dalszy rozwój adwokatury.

2. Udział adwokatów łódzkich w pracach społecznych. Dwudziestu pięciu adwokatów Izby

łódzkiej zgłosiło za pośrednictwem Komisji Prac Społecznych przy Radzie Adwokackiej w Łodzi swój udział w pracach komisji pojednawczych przy radach osiedlowych i obwodowych na terenie Łodzi. Prace te mają dotyczyć w szczególności poradnictwa prawnego. Fakt ten świadczy o dużym zaangażowaniu społecznym adwokatów łódzkich.

3. Odznaczenie łódzkiego adwokata. Rada Państwa uchwałą z dnia 8.II.1974 r. odznaczyła Krzysztem Walecznych adwokata Bolesława Woźniaka, członka Zespołu Adwokackiego Nr 10 w Łodzi. Odznaczenie zostało nadane za zasługi bojowe w kampanii wrześniowej 1939 r. Rada Adwokacka w Łodzi złożyła gratulacje odznaczonemu Koledze.

adw. J. Leszczyński

Izba olsztyńska

W dniu 11 maja 1974 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Olsztynie.

Na Zgromadzenie przybyli delegaci i zaproszeni goście.

Zgromadzenie otworzył dziekan Rady adw. Ewaryst Grygiel, który po przywitaniu gości i delegatów wezwał do uczczenia chwilą ciszy pamięci zmarłych w ostatnim roku adwokatów: Aleksandra Makowskiego, Zygmunta Kasińskiego i Hipolita Gerleckiego.

Zgromadzenie wybrało na przewodniczącego zebrania adw. Stanisława Zienkiewicza, który udzielił głosu dziekanowi.

Dziekan adw. Ewaryst Grygiel w przemówieniu swoim uzupełnił sprawozdanie z działalności Rady za rok 1973, które zostało doręczone wszystkim uczestnikom Zgromadzenia.

Zgromadzenie, dokonując oceny działalności organów adwokatury, powinno się wypowiedzieć, w jakim stopniu adwokatura olsztyńska wykonuje zadania wynikające z ochrony socjalistycznego porządku prawnego oraz jakie widzi możliwości jeszcze bardziej efektywnego działania.

W przyszłym okresie trzeba i należy lepiej i aktywniej pracować w dziedzinie społeczno-politycznej i zawodowej, a myślą przewodnią postępowania powinna być świadomość, że rola adwokatury jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości ma szczególne znaczenie, albowiem wysuwa na czoło — zgodnie z ideą socjalistycznego humanizmu — sprawę człowieka i jego dobra, jego warunków życia i wszechstronnego rozwoju. Zagadnienie to wymaga pogłębienia świadomości prawnej

społeczeństwa, kształtowanej w dużym stopniu przez bezpośredni kontakt adwokata z klientem i przez występowanie adwokata przed sądem.

Rada Adwokacka w Olsztynie, składając sprawozdanie za pierwszy rok swojej kadencji, poddaje ocenie kolegów delegatów, a za ich pośrednictwem wszystkich członków Izby prowadzoną przez nią działalność. Rada oczekuje uwag, wniosków i dezyderatów, które by pozwoliły na dalsze polepszenie stylu pracy.

W okresie sprawozdawczym Rada dążyła do podniesienia poziomu pracy zawodowej, zabiegała — czasami może bez rezultatów — o właściwą atmosferę koleżeńską w poszczególnych zespołach pragnąc w ten sposób, aby układała się ona w klimacie wzajemnej życzliwości i współpracy, co przecież jest zasadniczym celem uspołecznionej adwokatury.

Rozumiejąc, że jednym z warunków dobrej i wydajnej pracy jest stworzenie odpowiednio urządzonej bazy lokalowej, Rada położyła w minionym roku na te zagadnienia szczególny nacisk i z satysfakcją można stwierdzić, że wszystkie realne potrzeby i wnioski zespołów adwokackich w tym zakresie zostały zaspokojone.

Po przemówieniu dziekana Rady nastąpiła uroczystość wręczenia odznaczenia. Przedstawiciel NRA adw. L. Głuza wręczył adw. Antoniemu Ważyńskiemu Srebrną Odznakę „Adwokatura PRL”.

W toku dyskusji głos zabrali adwokaci: Stanisław Ochocki, Józef Żuk i R. Dzidiarski.

Prezes Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie Ireneusz Olszta z zadowoleniem stwierdził, że w ostatnim czasie notuje się pewien spadek liczby spraw karnych. Szczególnie jednak wiele spraw dotyczy tak niebezpiecznych przestępstw, jak włamania, rozboje i bójki.

Pod adresem adwokatury olsztyńskiej mówca przekazał uwagi wskazujące na takie uchybienia, jak nienależyte opracowywanie pism procesowych, a w szczególności brak wszystkich uczestników w postępowaniach o stwierdzenie nabycia spadku oraz brak odpisów dokumentów załączonych do pozwów i wniosków. Pełnomocnicy na ogół nie składają odpowiedzi na pozew. Wnioski dowodowe zgłaszane są bardzo często dopiero w końcowej fazie postępowania. Zdarzają się częste prośby o przesunięcie terminu rozprawy ze względu na kolizję czasową, co z kolei powoduje częste opóźnienia w rozpoznawaniu spraw na wokandach danego dnia. W postępowaniu rewizyjnym cywilnym notuje się wzrost poziomu pracy adwokatów. Jednakże rewizje opracowywane są zbyt lakonicznie, brak jest sprecyzowanych podstaw rewizyjnych i wniosków. Najczęściej nie składa się odpowiedzi na rewizje.

Na zakończenie prezes Sądu Wojewódzkiego stwierdził, że słuszne są inicjatywy zmierzające do wprowadzenia wzajemnych szkoleń specjalistycznych. Dotychczas nie doszło do spotkania kierownictwa Sądu Wojewódzkiego i adwokatury, chociaż spotkanie takie byłoby celowe ze względu na konieczność omówienia wielu wspólnych problemów.

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Stefan Stelmachowski stwierdził, że z zacięciem wysłuchał problemów przedstawionych przez przedstawicieli olsztyńskiej adwokatury. W poszczególnych izbach adwokackich występuje wiele problemów wspólnych, tak samo jest również z zagadnieniami dzisiaj przedstawionymi. Mówca podkreślił, że nastąpiła wyraźna poprawa pracy sądów. Elastyczna represja w stosunku do sprawców niektórych przestępstw nie zdaje egzaminu. Przestępstwa określone w art. 210, 208, 234, 145 § 1 i 3 powinny być surowo karane.

Na zakończenie swego przemówienia sędzią Stelmachowski podkreślił, że nastąpił wzrost poziomu orzecznictwa w sprawach cywilnych. Zmniejszyła się liczba uchyleń wyroków zarówno przez sądy wojewódzkie jak i przez Sąd Najwyższy.

Przedstawiciel NRA adw. L. Gluza zwrócił na wstępie uwagę na prawidłowość wystąpień adwokatów Izby olsztyńskiej. Problemy poruszone dzisiaj są wypadkową ogólnych stosunków panujących w polskiej adwokaturze.

Z wypowiedzi zarówno prezesa Sądu Wojewódzkiego, jak i delegatów wynika, że w obu poruszonych dziedzinach pracy powinna nastąpić wydatna poprawa.

Stosunek władz politycznych jest dla adwokatów życzliwy i przychylny, wzrasta społeczna ranga zawodu adwokata. Z racji licznych kontaktów z ludźmi adwokat może wydatnie przyczynić się do kształtowania prawidłowych postaw w społeczeństwie.

Praca adwokata jest ciężka i wyczerpująca, w pracy swojej adwokat nie ma żadnych ułatwień. Nawiązując do wypowiedzi adw. J. Żuka mówca stwierdził, że odmowa widzeń w postępowaniu przygotowawczym jest regułą i w swojej praktyce nie otrzymał jeszcze zezwolenia na widzenie z podejrzany. Gdyby adwokat był dopuszczony do szeregu czynności w postępowaniu przygotowawczym, nie trzeba by było składać potem wielu wniosków. Zmniejszyłaby się liczba odrażanych i przerwanych spraw.

Problemy związane z wysokością opłat w sprawach karnych są wspólne dla wszystkich izb. Naczelna Rada Adwokacka prowadzi na ten temat rozmowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Na zakończenie adw. L. Gluza złożył adwokatom Izby olsztyńskiej serdeczne życzenia dobrych wyników w pracy zawodowej.

Szef Wojskowego Sądu Garnizono-

wego w Olsztynie ppłk Z. Grabowski stwierdził, że współpracę z obrońcami wojskowymi należy uznać za prawidłową. Procesy wojskowe odbywają się często na terenach jednostek. Jest to, być może, pewne utrudnienie dla adwokatów, lecz są to wymagania wychowawczo-profilaktyczne. Przemówienia stron w takich procesach stanowią ważny czynnik wychowawczy i pod tym względem obrońcy-członkowie Izby olsztyńskiej wywiązują się należycie ze swych obowiązków.

Przedstawiciel KW PZPR J. Budny, stwierdził, że należy z uznaniem podkreślić istotny wkład adwokatury w realizację programu wprowadzonego od dwóch lat przez uchwałę w sprawie porządku i bezpieczeństwa publicznego. Realizacja zadań tej uchwały była oceniona przez KW PZPR pozytywnie. Mówca zaznaczył, że nie ma przeszkód, aby adwokat włączył się do postępowania przygotowawczego. Chodzi bowiem o to, żeby w postępowaniu przygotowawczym ustalić winnego, ale żeby jednocześnie nie przeszkadzać w tym postępowaniu.

Jeśli chodzi o sprawy prowadzone przez adwokatów z urzędu, to problem ten jest obecnie opracowywany tak mianowicie, że sprawy te będą opłacane przez Skarb Państwa.

Komisja Wymiaru Sprawiedliwości i Oceny Porządku Publicznego przy KW PZPR ocenia systematycznie działalność adwokatury. Dotychczasowa współpraca z olsztyńską Izbą Adwokacką jest dość dobra.

Przedstawiciel KW ZSL S. Skierkowski wyraził uznanie dla kultury obrad i wysokiego poziomu wystąpień a także dla całości kształtu pracy olsztyńskiej adwokatury. Mówca życzył pomyślności w pracy i w życiu osobistym olsztyńskim adwokatom.

W następnych punktach porządku obrad zebrani podjęli uchwałę zatwierdzającą zaproponowany preliminarz budżetowy na rok 1974 oraz

udzielili absolutorium Radzie Adwokackiej w związku z jej działalnością w 1973 roku. Następnie uchwalono wysokość składek na 1974 rok oraz

przyjęto wnioski opracowane przez Komisję wnioskową.

adv. Mieczysław Górniak

I z b a o p o l s k a

1. W dniu 20 kwietnia 1974 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Izby Adwokackiej w Opolu. Obok delegatów wzięli w nim udział zaproszeni goście.

Dziekan Rady Adwokackiej w Opolu *adv. Marek Gabryjelski* otworzył Zgromadzenie, witając przybyłych gości i delegatów. Jednocześnie zaproponował na przewodniczącego Zgromadzenia *adv. Jerzego Haliniaka*, a na sekretarza *adv. Mariana Rogozika*. Kandydatury te zostały przyjęte jednogłośnie.

Na wniosek przewodniczącego zebrani uczcili minutą ciszy zmarłych w ub. roku adwokatów: *Józefa Kotuły*, *Karola Jagielskiego* i *Jarosława Orskiego*.

Przedstawiając działalność Rady dziekan *M. Gabryjelski* podkreślił, że klimat społecznego zaangażowania i dalszy przyspieszony rozwój kraju przeniknął także do adwokatury. Szereg inicjatyw i rozwiązań organizacyjnych wprowadzonych w życie w 1973 r. (np. nowe regulaminy) są tego najlepszym przykładem. Dalszą troską samorządu jest usprawnienie i unowocześnienie pracy w zespołach, albowiem postęp w tym zakresie nie jest zadowalający. Rada Adwokacka zwraca coraz większą uwagę na prawidłowy rozdział pracy między członkami zespołu. Niemniej jednak na kierownikach zespołów ciąży przede wszystkim ten obowiązek stworzenia „równych szans” dla wszystkich członków zespołu.

W okresie sprawozdawczym Rada Adwokacka poświęciła szczególną uwagę problemowi prawidłowego rozmieszczenia adwokatów. Przy uwzględnieniu szeregu kryteriów, założenia prze-

widują do 1979 r. wzrost liczby adwokatów. W orbicie zainteresowań Rady leży także sprawa jakości świadczonej pomocy prawnej. W tej mierze w najbliższej przyszłości zamierza się nadać właściwy kierunek pracy Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów w celu przeprowadzenia głębszej i bardziej wnikliwej kontroli wykonywanego przez członków Izby zawodu.

Dziekan *Gabryjelski* z satysfakcją stwierdził, że współpraca między adwokaturą a sądem i prokuraturą rozwija się pomyślnie. Kontynuowane są ponadto przyjacielskie kontakty z Kolegium Adwokatów w Poczdamie.

Skarbnik Rady *adv. R. Porzycki* przedstawił trudną aktualnie sytuację finansową Rady, wymagającą podwyższenia składki na potrzeby Izby z dotychczasowych 4% do 4,5%. Skarbnik uzasadnił nadto potrzebę podwyżki składki na Centralny Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej z kwoty 75 zł do 105 zł, poczynając od 1.VI.1974 r., a także celem podwyższenia najniższych emerytur adwokatów do kwoty 2 600 zł miesięcznie oraz rent dla wdów po adwokatach do kwoty 1 500 zł miesięcznie.

W dyskusji zabrali głos: *adv. B. Fułat*, *adv. M. Martynuska*, *adv. J. Haliniak*, *adv. Z. Sobczyński*, *adv. Z. Rachwał*, *adv. M. Rogozik*, *adv. M. Kuś*, *adv. R. Stykała* i *adv. K. Polaczek*.

Prokurator Wojewódzki *Tadeusz Drygalski* podziękował za zaproszenie do udziału w Zgromadzeniu Delegatów, a przy okazji złożył życzenia dalszych sukcesów w pracy społeczno-zawodowej kierując je do całego śro-

dowiska adwokackiego. Przedstawiciel Prokuratury poruszył dwa problemy: udział adwokatów w postępowaniu przygotowawczym oraz potrzebę aktywniejszego i szerszego włączenia się adwokatów do prac Zrzeszenia Prawników Polskich.

Przedstawiciel NRA adw. Rudolf Szura przekazał zebrany najlepsze pozdrowienia od Prezydium NRA i prezesa Z. Czeszejki, po czym w obszernym wystąpieniu poruszył szereg doniosłych problemów nurtujących adwokaturę, a w szczególności udział adwokatów w nowelizacji niektórych aktów prawnych, sygnalizowanie NRA potrzeby zmian w obowiązujących aktach prawnych, pełne stosowanie kontradyktoryjności w postępowaniu przygotowawczym, potrzebę właściwie zorganizowanego i należyście rozumianego szkolenia (w tym także szkolenia aplikantów adwokackich), wreszcie konieczność szerszej popularyzacji prawa w społeczeństwie i większej aktywności w działalności społecznej.

Sędzia Grzegorz Gniot, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości, wyraził zadowolenie z udziału w Zgromadzeniu Delegatów Izby opolskiej, której jest opiekunem i z której problematyką będzie się mógł bliżej zapoznać. W swym wystąpieniu przedstawił on aktualną sytuację z zakresu orzecznictwa i przestępczości, akcentując znaczny wzrost szybkości postępowania, zmniejszenie zaległości, wdrożenie nowych metod pracy i polepszenie warunków pracy, co wpłynęło na jakość orzecznictwa.

Przedstawiciel KW PZPR mgr K. Mżyk przekazał w imieniu KW PZPR i stronnictw politycznych wyrazy uznania dla pracy całej opolskiej adwokatury, a jednocześnie wyraził nadzieję, że w obchodach 30-lecia Polski Ludowej udział adwokatury będzie widoczny. Mówca wskazał na słuszną tendencję do przekazywania szeregu spraw do orzecznictwa różnego rodzaju

organów społecznych. Udzielanie tym organom pomocy ze strony adwokatury wydaje się ze wszech miar konieczne i pożyteczne. Organizacja partyjna liczy bardzo na taką pomoc.

Po wystąpieniu dziekana, który ustosunkował się do głosów w dyskusji, Zgromadzenie jednogłośnie zatwierdziło zamknięcia rachunkowe za 1973 r., składkę na potrzeby Izby w wysokości 4,5%, preliminarz budżetowy w wersji zgłoszonej przez Skarbnika oraz składkę w kwocie 105 zł na Centralny Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej.

W imieniu Komisji wnioskowej głos zabrała adw. E. Mandziuk, przedstawiając propozycje uchwał. Między innymi Zgromadzenie jednogłośnie podjęło uchwałę wzywającą adwokatów, aby w roku jubileuszowym 30-lecia PRL dołożyli wszelkich sił i starań w kształtowanie i ugruntowanie zasad sprawiedliwości społecznej i praworządności oraz w niesienie szerokiej pomocy prawnej, jak również aby solidaryzowali się z wizją nowej Polski, określoną i uchwaloną przez VI Zjazd Partii. Ponadto Zgromadzenie zgłosiło postulat, aby plan rozmieszczenia adwokatów był konsultowany ze środowiskiem.

2. W dniu 27 kwietnia br. adw. Paweł Kwoczek urządził towarzyskie spotkanie z okazji przypadającej 21.IV. br. siedemdziesiątej rocznicy swoich urodzin i 42-lecia pracy zawodowej. W spotkaniu udział wzięli: prezes Sądu Wojewódzkiego w Opolu Zenon Marmaj, szef Prokuratury Wojewódzkiej w Opolu prokurator Tadeusz Drygalski, dyrektor Biura NRA adw. Kazimierz Kaeppele, dziekan Rady Adwokackiej w Opolu adw. Marek Gabryjelski, prezes Sądu Powiatowego w Opolu Mariusz Gołub, kierownik PBN w Opolu Franciszek Lukasek oraz grono kolegów-adwokatów z opolskich zespołów.

Jubilat serdecznie przywitał gości i w krótkim wystąpieniu przypomniał

najważniejsze wydarzenia swego życia oraz etapy pracy zawodowej i społecznej. Należy do nich rozpoczęcie praktyki adwokackiej w 1932 r. na terenie miasta Opola, żywa działalność w Związku Polaków w Niemczech i Związku Harcerstwa Polskiego w Niemczech którego był przewodniczącym, pobyt w obozie koncentracyjnym w Buchenwaldzie w latach 1939—1945, praca po wyzwoleniu Polski i po powrocie Śląska Opolskiego do macierzy, wreszcie podjęcie pracy zawodowej i działalności społecznej w Polsce Ludowej.

Dziekan adw. Gabryjelski — w imieniu własnym i Rady Adwokackiej — złożył Jubilatowi życzenia długich lat życia, pogody ducha, dalszych sukcesów i satysfakcji w działalności społeczno-zawodowej. Wznosząc toast na cześć Jubilata dziekan podkreślił, że Izba opolska ma szczególny powód do dumy, skoro w jej szeregach znajduje się tak wielce zasłużony działacz i bojownik o polskość i wyzwolenie narodowe Śląska Opolskiego a jednocześnie nasz Kolega. Zaangażowanie i żarliwość w tej walce to główna pasja Jego życia. Jest to szczególnie chlubna karta w adwokaturze polskiej i najlepszy przykład do naśladowania dla młodego pokolenia.

W imieniu Prezesa NRA oraz w imieniu Prezydium NRA i własnym najlepszym gratulacje i życzenia wszelkiej osobistej pomyślności, jak również długich lat życia w dobrym zdrowiu przekazał Jubilatowi adw. K. Kaeppele, który jednocześnie poinformował zebranych o przyznaniu adw. P. Kwoczkowi przez Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 21.IV.br. Złotej Odznaki „Adwokatura PRL”. Następnie dziekan Gabryjelski dokonał aktu dekoracji Jubilata.

W serdecznych słowach charakteryzowali sylwetkę Jubilata prezes Sądu Wojewódzkiego Z. Marmaj oraz prokurator T. Drygalski, który nadto nie omieszkał zaznaczyć, że jeszcze przed przybyciem do Opola na ziemi olsztyńskiej znane mu już było nazwisko adw. P. Kwoczka.

Uczestnicy spotkania wręczyli Jubilatowi wiązanki kwiatów i okolicznościowe upominki.

Spotkanie upłynęło w niezwykle serdecznej atmosferze licznych toastów i gorących życzeń kierowanych pod adresem Jubilata, zachwycającego wszystkich swym znakomitym wyglądem i kondycją.

adw. Marian Rogozik

Izba rzeszowska

W dniu 27 kwietnia 1974 r. odbyło się w Rzeszowie Zgromadzenie Delegatów Rzeszowskiej Izby Adwokackiej.

Otwierając obrady dziekan Rady adw. Stanisław Rogoż po powitaniu przybyłych na Zgromadzenie gości oraz delegatów podkreślił, że Zgromadzenie to odbywa się w okresie, gdy cały naród przygotowuje się do obchodów XXX-lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na wniosek dziekana zebrani uczcili

minutą ciszy pamięć zmarłych w okresie sprawozdawczym kolegów: Adolfa Nitki, Krzysztofa Nabywańca — obu z Rzeszowa Stefana Gadowskiego, Stanisława Warywodę — obu z Przemysła Tadeusza Cwioka z Krosna, Józefa Perełoma z Sanoka, Leopolda Nożyńskiego z Dębicy, Romana Pyzika ze Stróż oraz zmarłych przed Zgromadzeniem dzisiejszym adwokatów Stanisława Nagawieckiego z Dębicy, Stanisława Działoty z Rzeszowa, Stanisława Roja z Gorlic i Karola Jarosiewicza z Jarosławia.

Następnie jednogłośnie wybrano na przewodniczącego Zgromadzenia adwokata Mieczysława Szkutnika członka i kierownika Zespołu Adwokackiego w Rozwadowie.

Niezależnie od doręczenia na piśmie wszystkim delegatom sprawozdania Rady Adwokackiej w Rzeszowie za okres od 1 stycznia 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. dziekan Rady adw. Stanisław Rogoż wygłosił przemówienie okolicznościowe i programowe, przedstawiając w swoim wystąpieniu osiągnięcia adwokatury rzeszowskiej w okresie XXX-lecia Polski Ludowej oraz wskazując na czynny udział adwokatów Rzeszowszczyzny i pełne zaangażowanie nie tylko w sprawy zawodowe ale także w pracy społecznej kulturalnej i politycznej tego regionu.

Dziekan wyraził podziękowanie instancjom organizacji partyjnych za stworzenie właściwego klimatu dla adwokatury i za udzielone poparcie dla szeregu inicjatyw, szczególnie przez instancję wojewódzką PZPR, podkreślając zarazem, że współpraca między POP przy Radzie a tą instancją układała się jak najlepiej.

Dziekan wspominał o ofiarnej pracy adwokatów, o świadczonych przez nich usługach, które w przeliczeniu na złotych w zakresie bezpłatnych porad prawnych i spraw z urzędu przedstawiają wartość kilku milionów złotych, omówił też szeroko sprawę współpracy między adwokaturą a sądem i prokuraturą, jak również podkreślił potrzebę szerszego stosowania nowych form tej współpracy w zakresie częstych narad i wspólnych konferencji dla omówienia całokształtu zagadnień dotyczących wymiaru sprawiedliwości. Adwokaturę nurtuje szereg spraw, jak choćby np. wysokie opłaty w sprawach karnych lub duże liczby spraw prowadzonych z urzędu.

Z kolei skarbnik Rady adw. Mieczysław Cincio przedstawił budżet oraz

ogólne założenia tego budżetu, złożył też krótkie sprawozdanie z działalności finansowej Rady, prócz tego przekazał relacje z konferencji kierowniczej kadry samorządu adwokackiego, która odbyła się w dniach 28—29 lutego i 1 marca 1974 r. w Świdrach Małych pod Warszawą.

Z kolei zabrał głos adw. Emil Górnicki, przedstawiając zebrany projekt regulaminu Funduszu Wzajemnej Pomocy Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie. Mówca zwrócił uwagę na obligatoryjność przynależności wszystkich członków Izby do Funduszu Wzajemnej Pomocy, na charakter świadczeń Funduszu, na środki finansowe Funduszu i na zarządzanie tym Funduszem. Wskazał jednocześnie na zmiany dotyczące przyznawania zapomóg pośmiertnych, jak również zapomóg w wypadku urodzenia dziecka, przejścia na emeryturę lub w razie śmierci małżonka, rodziców czy też dziecka członka Funduszu.

Miłym akcentem zebrania było wręczenie Złotej Odznaki „Adwokatura PRL” długoletniemu pierwszemu dziekanowi Izby adw. Marcinowi Miąsikowi. Adw. Karol Potrzebowski, skarbnik NRA, wręczając to odznaczenie, stwierdził, że Prezydium NRA ocenia wielki wkład dziekana Miąsika oraz jego nieskazitelną postawę w czasie pełnienia funkcji samorządowych i z tego względu przyznano mu to najwyższe zawodowe odznaczenie.

Dziekan Miąsik dziękując za wyróżnienie podkreślił, że wyraz uznania dla jego osoby jest jednocześnie dowodem uznania dla całej adwokatury rzeszowskiej, dla wszystkich członków Izby, którzy swoją postawą i zaangażowaniem zawodowym i społecznym przyczynili się do osiągnięcia Izby.

Nad sprawozdaniami i przedstawionymi wnioskami rozwinęła się dyskusja, w której udział wzięli koledzy: adw. Franciszek Krudos, adw. Jerzy

du Vall, adw. Zbigniew Szwarnowiecki, adw. Augustyn Ostafił, adw. Bolesław Boczar, adw. Wilhelm Panek, adw. Władysław Mendys, adw. Antoni Rędziniak, adw. Kazimierz Gdula i adw. Tomasz Kokoszka.

Prezes Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie Zdzisław Świeboda, przemawiając w imieniu Ministra Sprawiedliwości, podał zebrany krótką informację na temat aktualnych poczynąń i zamierzeń resortu w dziedzinie problematyki cywilistycznej, karnej i spraw nieletnich, a także zaznajomił zebranych z pracami Sądu Wojewódzkiego w zakresie usprawnienia pracy komorników. W szczególności mówca wspomniał o tzw. eksperymencie w zakresie egzekucji, prowadzonym w Sądzie Powiatowym w Gorlicach, jak również o podobnym eksperymentowaniu w sprawach opiekuńczych, które przekazano Sądowi Powiatowemu w Tarnobrzegu.

Kolejnym mówcą był prokurator Leon Bukas, szef Prokuratury Wojewódzkiej. Oceniał on pozytywnie swoją współpracę z rzecznikiem dyscyplinarnym, podkreślając zarazem poważny spadek spraw dyscyplinarnych w Izbie, oceniał również pozytywnie postawę zawodową i etyczną palestry rzeszowskiej.

Przedstawiciel Komitetu Wojewódzkiego PZPR Józef Węglarz stwierdził, że Rada Adwokacka oraz członkowie całej Izby wykazali w ubiegłym roku duże osiągnięcia i że praca adwokatury rzeszowskiej została pozytywnie oceniona przez instancję wojewódzką PZPR. Za tę pracę w imieniu Komitetu mówca serdecznie podziękował członkom Izby, życząc wszystkim dalszych sukcesów w pracy zawodowej i społecznej.

Przedstawiciel NRA Karol Potrzebowski stwierdził, że działalność wszystkich organów Izby rzeszowskiej

oceniana jest przez władze NRA pozytywnie. Mówca omówił zagadnienia socjalne, sprawy inwestycyjne, sprawy taryfy adwokackiej oraz szereg bieżących spraw zawodowych, które nurtują środowisko adwokackie.

Następnie adw. Włodzimierz Janicki jako zastępca przewodniczącego Komisji Rewizyjnej złożył sprawozdanie z jej prac, a ponadto zgłosił wniosek o udzielenie absolutorium Radzie Adwokackiej i Komisji Funduszu Wzajemnej Pomocy. Wnosił także o uchwalenie preliminarza budżetowego Izby, Funduszu Wzajemnej Pomocy na rok 1974 i składki izbowej w wysokości 4%.

Poddany pod głosowanie nowy projekt Regulaminu Funduszu Wzajemnej Pomocy Izby Adwokackiej w Rzeszowie Zgromadzenie Delegatów większością głosów uchwaliło w pierwotnej wersji. Zgromadzenie powzięło uchwałę o udzieleniu absolutorium Radzie Adwokackiej i Komisji Funduszu Wzajemnej Pomocy oraz uchwałę o zatwierdzeniu budżetu Izby i Funduszu Wzajemnej Pomocy na rok 1974 i ustaleniu składki izbowej w wysokości 4%.

W końcu adw. Wiktor Kruk jako przewodniczący Komisji wnioskowej przedstawił wnioski tej Komisji, które Zgromadzenie w pełni zaaprobowало.

Zamykając zebranie przewodniczący obrad podziękował wszystkim uczestnikom za udział i cenne wypowiedzi oraz podkreślił, że Rada Adwokacka wypełniła wszystkie zalecenia i wnioski Komisji wnioskowej złożone na poprzednim Zwyczajnym Zgromadzeniu Delegatów odbytym w dniu 28 kwietnia 1973 r.

Sejmik adwokatury rzeszowskiej zakończył się w miłej atmosferze wzajemnego zrozumienia i koleżeńskej atmosfery wśród członków naszej Izby.

adw. Mieczysław Cincio

Izba szczecińska

W dniu 28 kwietnia 1974 r. odbyło się w Szczecinie Zwyczajne Zgromadzenie Delegatów Izby Szczecińskiej. W obradach Zgromadzenia wzięło udział 58 delegatów oraz zaproszeni goście.

Obradom przewodniczył adw. dr Roman Łyczywek, członek Zespołu Adwokackiego Nr 5 w Szczecinie.

Pisemne sprawozdanie Rady Adwokackiej uzupełnił dziekan adw. Władysław Świątek, który wskazał na zasadnicze problemy i zadania samorządu adwokackiego: podnoszenie poziomu świadczonej pomocy prawnej, doskonalenie zawodowe, poprawa warunków pracy w zespołach, eliminację i zwalczanie przejawów naruszania zasad etyki zawodowej, usprawnianie kształcenia aplikantów, zagadnienia socjalno-bytowe adwokatów oraz dalszy rozwój społecznego oddziaływania i zaangażowania adwokatury.

W dyskusji nad sprawozdaniem Rady zabralo głos 12 kolegów.

Przedmiotem dyskusji były następujące zagadnienia: terenowego rozmieszczenia adwokatów, warunków pracy terenowych zespołów adwokackich, obsługi prawnej cudzoziemców dewizowych, niedoboru adwokatów specjalistów w zakresie prawa porównawczego, morskiego i handlowego, doskonalenia zawodowego i stałego podnoszenia poziomu kwalifikacji zawodowych, eliminowania przejawów niekoleżeńskości i niezyczliwości występujących sporadycznie na terenie Izby, zapewnienia właściwych warunków pracy i życzliwej atmosfery, współdziałania w zespołach, wykorzystania platformy życia towarzyskiego dla podnoszenia poziomu ogólnej wiedzy członków Izby oraz pogłębienia zasad koleżeństwa i wzajemnej życzliwości, wydania numeru regionalnego „Palestry”, trudności młodych adwokatów zamieszkałych w Szczecinie i dojeżdżających

do siedzib zawodowych w terenie, pracy społecznej adwokatów oraz podjęcia zobowiązań dla uczczenia 30-lecia PRL.

Zabierając głos w dyskusji Sekretarz NRA adw. Edmund Mazur scharakteryzował aktualny stan przygotowań do zmian legislacyjnych w przepisach o adwokaturze oraz omówił bieżące problemy i zadania samorządu adwokackiego, a nadto wskazał na konieczność przygotowania się adwokatury do realizacji nowych zadań wynikających z przepisów projektowanego kodeksu pracy, który zostanie uchwalony w najbliższym czasie.

W swoim wystąpieniu prezes Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie Julian Rutkowski podkreślił harmonijną współpracę pomiędzy kierownictwem Sądu a Radą Adwokacką oraz korzystne dla tej współpracy wyniki okresowych spotkań, których celem jest wyjaśnienie i uzgodnienie wzajemnych stanowisk oraz likwidowanie ujemnych zjawisk występujących w codziennej pracy, tak aby nie naruszały one atmosfery życzliwości, zrozumienia i współdziałania, jaka powinna cechować działalność wszystkich prawników współpracujących na rzecz utrwalenia ładu i porządku społecznego oraz rozwoju kultury prawnej społeczeństwa. Mówca wskazał również na osiągnięcia organów wymiaru sprawiedliwości w województwie szczecińskim w zakresie zwalczania przestępczości, likwidowania przewlekłości postępowania oraz wzrostu oszczędności społecznego czasu pracy.

Walne Zgromadzenie podjęło jednoznacznie uchwałę, między innymi następującej treści:

„Delegaci Szczecińskiej Izby Adwokackiej zebrani na Zwyczajnym Zgromadzeniu Izby Szczecińskiej w dniu 28 kwietnia 1974 r. — roku jubileuszowego 30-lecia Polski Ludowej

wej, mając na uwadze wysiłek całego narodu w celu realizacji uchwał VI Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Konferencji Krajowej PZPR, zobowiązują wszystkich członków Izby szczecińskiej do dalszego podnoszenia poziomu pracy zawodowej i jeszcze aktywniejszego udziału w pracy społecznej.

Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Zespoły Adwokackie Izby o obrotach powyżej 1 mln zł rocznie, tj. wszystkie Zespoły w Szczecinie, do ufundowania przez każdy z nich po jednej imiennej książeczce mieszkaniowej typu M-2 dla dziecka wychowywanego aktualnie przez Państwowy Dom Dziecka w terminie do 1977 r., a Zespoły osiągające poniżej 1 mln zł rocznie do połączenia się w grupy, a mianowicie:

- a) obydwa Zespoły w Stargardzie,
- b) Zespoły w Świnoujściu i w Myśliborzu,
- c) Zespoły w Pyrzycach, Goleniowie, Gryficach, Gryfinie i Kamieniu Pomorskim

i do ufundowania przez każdą z tych grup również po jednej książeczce mieszkaniowej w tym samym terminie. Zespoły te bądź grupy zobowiązują się do utrzymywania

stałego kontaktu z dzieckiem, na którego nazwisko zostanie wystawiona ufundowana książeczka mieszkaniowa, i do wnikania w jego potrzeby.

Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje adwokatów i aplikantów do włączenia się w akcję popularyzacji prawa w celu kształtowania świadomości i kultury prawnej wśród młodzieży szkolnej i studenckiej przez wygłaszanie odczytów w szkołach, uczelniach oraz w organizacjach społecznych i zakładach pracy.

Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje adwokatów i aplikantów do przeprowadzenia popularyzacji obowiązującego prawa rolnego wśród rolników województwa szczecińskiego przez wygłaszanie odczytów we wszystkich siedzibach gmin województwa w okresie do 30 czerwca 1975 r."

Odpowiadając na apel zawarty w uchwale Walnego Zgromadzenia kilkunastu członków Izby zgłosiło indywidualne zobowiązanie wygłoszenia referatów na tematy prawne. Nad realizacją tych zobowiązań czuwać będzie Komisja Pracy Społecznej Rady Adwokackiej.

adw. J.Z.

Izba warszawska

1. W dniu 21 kwietnia 1974 r. odbyło się doroczne Zgromadzenie Delegatów w Izby Adwokackiej w Warszawie. Oprócz wybranych przeszło 200 delegatów przybyli także licznie zaproszeni goście.

Zebrań powołało na przewodniczącego wieloletniego kierownika Zespołu Adwokackiego w Płocku adw. K. Askanasa, który udzielił głosu dziekanowi dla wygłoszenia sprawozdania.

Dziekan Dubois w swym podsumowaniu dorobku adwokatury war-

szawskiej za rok kadencji nawiązał przede wszystkim do rocznicy XXX-lecia PRL, akcentując przy tym ścisłą więź adwokatury ze społeczeństwem, a następnie podkreślił, że wysiłek władz samorządowych zmierza do tego, by zapewnić ludności pomoc prawną świadczoną na najwyższym poziomie. Wiąże się to z kolei z zapewnieniem przez samorząd warunków do powstania obiektywnych przesłanek umożliwiających świadczenie takiej właśnie pomocy, a to przez różne for-

my szkolenia zawodowego, oraz z poprawieniem warunków lokalowych unowocześnieniem bazy technicznej pracy zespołów itp. W przemówieniu swym mówca podkreślił ponadto, że znowelizowane przez NRA regulaminy działania zespołów, rachunkowości i działania organów samorządowych, a w szczególności dokonywanie rozliczeń według nowego arkusza rozliczeniowego, stymuluje w sposób prawidłowy inicjatywę kolegów i usuwa zasadnicze bariery na drodze postępu. W efekcie nastąpił pewien wzrost przeciętnego wynagrodzenia netto adwokatów, aczkolwiek trudno uznać, by w relacji do wynagrodzeń innych pionów wymiaru sprawiedliwości (po ostatniej podwyżce) oraz kwot uzyskiwanych w innych izbach wynagrodzenia te odpowiadały kwalifikacjom i nakładowi pracy Kolegów.

Ubiegły okres charakteryzował się — stwierdził dalej dziekan M. Dubois — wykazaniem dojrzałości samorządowej i politycznej środowiska. Wyraziło się to m. i. w wyborach kandydatów na kierowników zespołów: Rada niemal we wszystkich wypadkach powołała na to stanowisko osoby, które otrzymały największą liczbę głosów. Zapoczątkowanie prac zmierzających do ustawowych zmian sytuacji adwokatury pozwala żywić nadzieję na dalsze osiągnięcie postępu w tej dziedzinie. Dziekan przedstawił następnie sytuację kadrową oraz ustosunkował się do sprawy środowiska radców prawnych, tak licznie reprezentowanego w naszej korporacji, przedstawiając podjęte w tej kwestii poczynania Rady zmierzające do integracji tej grupy środowiska adwokackiego z adwokatami zespolonymi. Poruszona też została sprawa jak najszerszego przyjęcia z pomocą emerytom i rencistom z zachowaniem właściwej proporcji między rosnącymi potrzebami tej licznej grupy wobec której każde pokolenie ma zobowiązania, a możliwościami

wynikającymi z ograniczonych dochodów korporacji.

Dziekan zakończył swe przemówienie podkreśleniem istnienia harmonijnej współpracy z organizacjami politycznymi działającymi na terenie Izby i z NRA oraz zaakcentowaniem klimatu pełnej życzliwości i pomocy ze strony KW PZPR i Ministerstwa Sprawiedliwości w okresie sprawozdawczym.

W dyskusji wzięli udział Koledzy: Boroda, Konopnicki, Sygut, Pietrusiński, Kloss, Braniccki, Pędowski, Kopankiewicz, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Stefan Stelmachowski oraz prezes NRA Zdzisław Czeszejko. Dyskutanci ustosunkowali się do tak istotnych problemów środowiska, jak poprawa warunków bytowych emerytów i rencistów, doskonalenie zawodowe, sprawa statusu radców prawnych, wzrost wydajności pracy w związku ze zmodyfikowanym sposobem rozliczeń w zespołach adwokackich, nowelizacji ustawy o ustroju adwokatury, ewentualność wykorzystania doświadczeń adwokatury w zakresie profilaktyki przestępczości itp.

Sędzia Stelmachowski z Min. Sprawiedliwości przedstawił program pracy resortu zmierzający do podniesienia wymiaru sprawiedliwości na wyższy poziom, omówił zasady aktualnej polityki kryminalnej, problematykę związaną z nowym kodeksem pracy i jego wejściem w życie oraz problematykę przestępczości nieletnich, wiążąc te problemy z zadaniami zawodowymi i społecznymi adwokatury.

Prezes NRA Z. Czeszejko wyjaśnił niektóre kwestie związane z podwyższeniem rent i emerytur, sprawy socjalne adwokatury i wysiłki naczelnych władz adwokatury zmierzające do zainicjowania — zgodnie z postulatami środowiska — prac nowelizacyjnych u.o u.a. Mówca poświęcił du-

żo uwagi dorobkowi adwokatury w minionym 30-leciu.

Po wysłuchaniu wniosków powołanych Komisji: finansowej i wnioskowej zebrani uchwalili zatwierdzenie preliminarza budżetowego na rok 1974 i wydatków za rok 1973 stwierdzając, iż nie budzą one zastrzeżeń, ustaliło składkę na potrzeby Izby, a ponadto powzięło uchwałę treści następującej:

1. Zgromadzenie w pełni aprobeuje dotychczasową działalność Warszawskiej Rady Adwokackiej i jej organów i uważa, że działalność ta:
  - a) zarówno charakteryzuje się należyłą troską o właściwe spełnianie czynności zawodowych przez członków Izby — z uwzględnieniem obywatelskich i społecznych obowiązków pracy adwokata,
  - b) jak i odznacza się troską o zapewnienie najdogodniejszych warunków pracy i o poprawę sytuacji materialnej członków Izby.
2. Zgromadzenie w pełni solidaryzuje się z zawartym w sprawozdaniu Rady Adwokackiej apelem, aby 30-lecie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zostało uczczone przez członków Izby wydającą pracą zawodową, wykonywaną z największą sumiennością i na możliwie najwyższym poziomie oraz z podnoszeniem osobistych kwalifikacji fachowych i etycznych.
3. Zgromadzenie aprobeuje dotychczasowe przywiązywanie przez Radę Adwokacką dużej wagi do właściwego uregulowania statusu radców prawnych i zleca Radzie Adwokackiej — w zakresie jej możliwości — pilne czuwanie nadal nad najtrafniejszym rozwiązaniem tego zagadnienia, ze szczególnym przy tym zwróceniem uwagi na propozycję radców prawnych zatrudnionych w organach administracyjnych ze względu na brak — jak dotychczas — więzi organizacyjnej pomiędzy radcami prawnymi zatrudnionymi w tej dziedzinie.
4. Zgromadzenie zaleca Radzie Adwokackiej, aby rozważyła, w jakim zakresie adwokatura może wykonać swoje doświadczenie zawodowe na użytek profilaktyki w zakresie przestępczości.
5. Zgromadzenie postuluje, aby Rada Adwokacka dążyła do możliwie znacznego wyposażenia zespołów adwokackich w środki techniczne ułatwiające wykonywanie pracy zawodowej.
6. Zgromadzeni przyjmują z uznaniem do wiadomości fakt podwyższenia dopłat do rent i emerytur do kwoty 2.600 zł miesięcznie i wyrażają jednocześnie przekonanie, że w miarę poprawy warunków materialnych członków Izby Rada Adwokacka będzie czynić starania o dalsze podwyższenie tych dopłat.
7. Zgromadzeni apelują do Rady Adwokackiej o podjęcie starań, by sądy zaniechały wyznaczania rozpraw sądowych w soboty, co z kolei ułatwiłoby prowadzenie szkoleń zawodowych w adwokaturze, odbywanie posiedzeń dyscyplinarnych i innych, zwłaszcza że na terenie Izby warszawskiej adwokaci mają wypełnione całe dni obowiązkami zawodowymi wskutek przyjmowania w zespołach w godzinach popołudniowych.
8. Zgromadzeni zobowiązują Radę Adwokacką do rozpatrzenia pozostałych wniosków i postulatów, które zostały zgłoszone w toku zebrania przez delegatów.

2. W dniu 17 lipca 1974 roku w lokalu czytelnicy francuskiej przy ul. Świętokrzyskiej Rada Adwokacka zorganizowała uroczystą akademię dla uczczenia XXX-lecia PRL.

Na akademii tej wzięły udział następujący adwokatom: J. Borodzie, B. Budce, M. Chamskiej, J. Czerwiakowskiemu,

M. Dąbrowskiej, J. Gaedemu, M. Kilkowskemu, T. Kosowski, M. Lipce, J. Rutkowskiej, M. Gersdorffowi, J. Hryckowianowi, A. Kępińskiemu, E. Modrzejewskiemu, M. Piesiewiczowi, R. Markowi, T. Bartczakowi, I. Brochockiej, Z. Czerskiemu, J. Nowakowskiemu, S. Parysowi, J. Stokowskiemu. Ponadto poinformowano zebranych o przyznaniu odznaczeń, które wręczone zostały na centralnych uroczystościach, jakie odbyły się w Lublinie, mianowicie otrzymali:

— Złoty Krzyż Zasługi — kol. Jerzy Gniewiewski

— Brązowy Krzyż Zasługi — kol. Andrzej Ignatowski.

Prezydium Akademii zaszczylił swą obecnością Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Adam Zborowski, który dokonał aktu dekoracji odznaczeniami przyznanymi przez Radę Państwa i resort. Dekoracji Odznaką „Adwokatura PRL” dokonał wiceprezes NRA Zdzisław Krzemiński. W prezydium, poza wymienionymi już osobami, zasiadli: nacelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury Edward Jachczyk, dziekan Rady adw. M. Dubois, przedstawiciel Stoł. Komitetu SD adw. T. Święcki, sekretarz WK ZSL ob. B. Hyziak, przedstawiciel KD PZPR Warszawa-Śródmieście tow. A. Skąpski, przedstawiciel Koła SD adw. J. Pietrusiński, przedstawiciel Koła ZSL adw. W. Konopnicki, I sekretarz POP PZPR tow. J. Boroda.

W przemówieniu inauguracyjnym dziekan Rady Adwokackiej M. Dubois nawiązał do chwalebnej przeszłości adwokatury, wspominając jej przedstawicieli zamordowanych przez hitlerowców, przypomniał, że adwokatura była jedną z grup zawodowych, która poniosła najliczniejsze straty i była najzacieklej prześladowana przez wroga. Po przypomnieniu powojennej hi-

storii adwokatury, jej osiągnięć i włączenia się w nurt przemian — dziekan nawiązał do spraw bieżących i zasadniczych problemów stojących przed środowiskiem, podkreślając ścisły związek obecnego kształtu palestry z jej dobrą tradycją, tak żywą w środowisku.

Minister Zborowski w swym przemówieniu okolicznościowym podkreślił, że adwokatura stała się prawdziwym, liczącym się partnerem sądownictwa i prokuratury, m. i. dzięki wysiłkom samorządu. W żartobliwy sposób zaprosił wszystkich obecnych na uroczystości... 50-lecia PRL.

Przemówienia wygłosili ponadto wiceprezes Krzemiński oraz sekretarz POP PZPR J. Boroda.

W imieniu odznaczonych podziękował za wyróżnienie adw. Z. Czerski.

Po części oficjalnej wyświetlony został film fabularny.

3. Jeszcze w styczniu br. zorganizowana została przez Radę Adwokacką narada kierowników zespołów. Częściowo wymienionej kadrze kierowniczej Zespołów oraz kolegom pełniącym tę funkcję po raz wtóry zostały przypomniane w sposób syntetyczny obowiązujące przepisy, najczęściej zdarzające się uchybienia obowiązkom, itp. Wydaje się, że instruktaż taki jest bardzo pożyteczny, zważywszy na duże obciążenie kolegów-kierowników obowiązkami wypływającymi z pełnionych funkcji.

Ponadto Rada przedstawiła kierownikom zespołów sprawę remontu lokalu Rady.

4. Sprawa remontu lokalu Rady Adwokackiej w Warszawie jest zamierzeniem inwestycyjnym na wielką skalę. Konieczność poniesienia wielomilionowych kosztów przez Izbę wynikała z awaryjnego stanu stropów. Przeprowadzona ekspertyza wykazała konieczność wymiany stropów; biegli orzekli konieczność niezwłocznego wyłączenia

z użytkowania pewnych pomieszczeń. Zabytkowy pałacyk Woronieckich, w którym mieści się siedziba Rady Adwokackiej, jest pod opieką Konserwatora Zabytków, stąd też wymagania dotyczące sposobu przeprowadzenia remontu są wyjątkowo ostre. Nie dysponując wyspecjalizowaną służbą inwestycyjną ani doświadczeniem w tym względzie Rada musiała w bieżącej kadencji podjąć się zadania umożliwiającego dalszą działalność wszystkich jej agend w przyszłości. Praca ta będzie jedną z najcięższych w bieżącej kadencji, wykraczając swym zasięgiem daleko poza doraźne prace.

Konieczność zamówienia planów, znalezienia odpowiedzialnego wykonawcy, zorganizowania służby zaopatrzeniowej, uzyskania kredytów, poczynienia uzgodnień z władzami miejskimi — to zaledwie część skomplikowanych prac związanych z remontem.

Rozważana jest możliwość ewentualnej adaptacji pomieszczeń strychowych na potrzeby biurowe lub socjalne samorządu.

5. Rada Adwokacka w Warszawie przyjęła w bieżącej kadencji zwyczaj poświęcania co pewien czas swych posiedzeń na kompleksowe omówienie i uregulowanie najpilniejszych spraw, znajdujących się w polu widzenia samorządu. Tego rodzaju posiedzenia Rady odbywają się z udziałem plenum Komisji Rady, która zajmuje się danym zagadnieniem, oraz przedstawicieli środowiska.

Po odbyciu takiego właśnie zebrania poświęconego kolegom emerytom i rencistom omówiono kompleksowo w następnej kolejności, mianowicie w dniu 7 lutego br., zagadnienia dotyczące pracy i szkolenia aplikantów adwokackich. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji do spraw szkolenia aplikantów adwokackich w osobach kol. kol. Z. Czerskiego, J. Kulisiewicza, dra K. Łojewskiego i J. Wasilewskiego oraz przedstawiciele sa-

morządu aplikanckiego — koledzy aplikanci: dr A. Łapiński W. Ociepka, K. Piesiewicz M. Duszyńska-Tarnowska, T. Wajzner i E. Wende.

W wyniku pozytywnej i szczerzej wymiany poglądów i doświadczeń Rada Adwokacka w Warszawie powzięła uchwałę, w której: a) zobowiązano Komisję do spraw szkolenia aplikantów adwokackich do opracowania wy ciągu przepisów dotyczących aplikacji ze wskazaniem, gdzie zostały one opublikowane, oraz doręczenia go kierownikom zespołów patronom i aplikantom b) zobowiązano powyższą Komisję do opracowania *de lege ferenda* wniosków w zakresie instytucji patronatu i szkolenia aplikantów, c) postanowiono przypomnieć wszystkim zainteresowanym, że aplikacja ma przede wszystkim charakter szkoleniowy i nie może być tylko elementem wyreki. Wprowadzono ewidencje patronów, zalecając przed ich powołaniem konsultowanie się z Radą oraz organizowanie spotkań z aplikantami i patronami, d) zobowiązano wymienioną Komisję do dołożenia starań, by aplikanci korzystali z nowych form kształcenia, z grupowego uczestnictwa w rozprawach sądowych, by położono nacisk na sprawy etyki zawodowej, na spotkania ze starszymi kolegami — w celu wprowadzenia w klimat korporacji i w problemy Izby.

Ponadto Rada wyraziła pogląd, że najważniejszym okresem odbywania aplikacji u jednego patrona jest jeden rok, oraz zaleciła wprowadzenie nowych wykładów, jak psychiatrii, retoryki, psychologii, a w zakresie szkolenia ideologicznego — prowadzenie wykładów przez wybitnych przedstawicieli nauki marksizmu-leninizmu i publicystów.

Zaznaczyć należy, że dla wzbogacenia form szkolenia aplikantów Rada zorganizowała w I półroczu br. kilkudniowe sympozjum (z oderwaniem od pracy) w podwarszawskim ośrodku.

Rada przekazała swe doświadczenia

i uchwały z omawianego zakresu — w ramach realizacji współpracy międzynarodowej — bratnim Izbow w Pradze Czeskiej i Berlinie.

6. W ramach doskonalenia zawodowego członków Izby, na wiosnę br. zorganizowane zostały przez Komisję Doskonalenia Zawodowego 3 sympozja pod Warszawą. Zasluguje na podkreślenie doskonale zorganizowanie „zaplecza” pomocy naukowych w postaci skryptów, wypisów orzeczeń, źródeł itp., przygotowane przez Komisję.

Imprezy takie należy uznać za niezwykle udane, zważywszy nadto miłe otoczenie, w którym odbywały się sympozja w Halinie koło Warszawy. Korzystając z zaplecza w postaci powielarni zorganizowanej przez Radę Adwokacką w Warszawie, Komisja Doskonalenia Zawodowego wykazuje dużą inicjatywę w zakresie niesienia pomocy Kolegom przez zaopatrywanie ich w monograficzne opracowania poszczególnych działów prawa, w orzecznictwo itp.

7. Nie tylko w Radzie Adwokackiej znajdują się kserografy pozwalające na usprawnienie pracy. Rada zainstalowała ponadto kserograf „podręczny” w pokoju adwokackim w gmachu sądów. Niezależnie od tego umożliwiono kilku zespołom warszawskim nabycie kserografów. Są to pierwsze właściwie próby wprowadzenia nowoczesnego sprzętu do zespołów. Zespoły mogą korzystać z konsultacji i przeszkolenia pracownika Rady Adwokackiej w zakresie obsługi kserografów. Wydaje się, że pierwsze nieśmiało jeszcze próby unowocześnienia warsztatu pracy adwokata powinny w przyszłości nałożyć w środowisku warszawskim na podatny grunt.

8. Wiele uwagi poświęca Rada zapewnieniu zespołom adwokackim właściwych lokali. W celu uzyskania takich lokali zwrócono się do właściwych władz by zagwarantować sobie

otrzymanie odpowiednich pomieszczeń w budynkach przyszłych sądów dzielnicowych jakie powstaną na terenie stolicy. Czynione są też nieustanne starania o uzyskanie nowych lokali. W roku bieżącym został nabyty lokal spółdzielczy dla Zespołu Adwokackiego Nr 29, zapewniający należyty standard obsługi klienta oraz warunków pracy dla adwokatów. Czynione są także w różnych miejscowościach podwarszawskich starania bądź o uzyskanie nowych lokali, bądź też o wyremontowanie już istniejących. Niektóre prace remontowe w tym zakresie zostały już nawet zakończone (Węgrów, Mława, Wołomin itp.).

Na posiedzeniu w dniu 30 maja br. kompleksowo została przedstawiona Radzie przez wicedziekana Rady adv. Andrzeja Rościszewskiego analiza sytuacji lokalowej w zespołach na terenie Warszawy. Po dokonaniu oceny przydatności poszczególnych lokali Rada zaleciła Prezydium określenie maksymalnych norm (liczby stanowisk pracy w zespołach nadających się do użytkowania), a poza tym określono też, które lokale — w planie perspektywicznym — należy w przyszłości wymienić.

9. Powodzeniem cieszą się imprezy socjalne i kulturalne organizowane przez Radę. Domki campingowe w Barcicach, co do których wielu kolegów wyrażało obiekcyjne, czy będą w pełni wykorzystane, już na długo przed rozpoczęciem sezonu zostały zamówione na wszystkie turnusy. Wydaje się, że nie pięć, tak jak postanowiono, ale nawet dziesięć takich domków znalazłoby zaraz amatorów do „zasiedlenia” a to m. in. ze względu na takie walory, jak wysoki standard ich wykończenia, bliskość Warszawy i dobre wyżywienie w Ośrodku zaprzyjaźnionych Zakładów Radiowych im. M. Kasprzaka.

Również imprezy organizowane do-
raźnie, jak np. wypoczynek wielkano-

ony na zamku w Łańcucie, został przyjęty z pełnym zadowoleniem, co przypisać należy dobremu zorganizowaniu całej wycieczki i pobytu.

Trwa doraźnie akcja zakupywania na ciekawsze imprezy biletów przez Komisję Pracy Kulturalnej. Dzięki temu Koledzy mogli dostać się do kabaretu „Pod Egidą” czy też na przedstawienie w Starej Prochowni, gdzie bynajmniej nie łatwo o bilety.

Niestety, ze względu na remont lokalu Rady i stan zagrożenia stropów niemożliwe jest organizowanie imprez na terenie Rady.

10. Tak jak całe społeczeństwo Warszawy, również adwokatura włączyła się w akcję czynów społecznych dla Warszawy, organizując — przy pomocy POP PZPR przy RA oraz Komisji Pracy Społecznej — pracę na terenie Wisłostrady i Trasy Łazienkowskiej. Szczególnie licznie stawili się młodszy koledzy, choć — należy to stwierdzić z satysfakcją — nie zabrakło przy łopacie i kilofie także ludzi w wieku wymagającym większego wysiłku przy pracy fizycznej. W efekcie wiele setek roboczogodzin adwokatura warszawska poświęciła pracy przy budowie swego miasta. Praca była organizowana kilkakrotnie i za każdym razem duża grupa Kolegów uczestniczyła w niej.

11. Kolejny egzamin adwokacki małej grupy aplikantów odbył się w dniu 22 czerwca br. Przyniósł on trzem kandydatom prawo noszenia togi adwokackiej.

12. Tradycyjnie już Rada Adwokacka prezentuje od czasu do czasu twórczość artystyczną członków Izby. Ostatnio zaprezentowano na wernisażu prace Kolegi Tadeusza Wlazły (pejzaż i portret). Licznie zgromadzona publiczność z zacięciem śledziła duże postępy w pracach tego Kolegi, którego próbki twórczości oglądano już kiedyś na wystawie karykatury. Wystawa była otwarta przez dłuższy czas i zwiedziło ją sporo osób. Również tradycyjnym już zwyczajem — wystawiającym prace podarował Radzie jedną ze swych prac.

13. Adwokatura warszawska wydatnie pomogła w zorganizowaniu sympozjum międzynarodowego poświęconego tajemnicy zawodowej i immunitetu adwokata. Ekipy kolegów „rozprowadzały” po hotelach miłych gości, przeprowadzały ich na spotkania, towarzyszyły im na okolicznościowe imprezy, pełniąc zarazem rolę tłumaczy i cicerone.

Rada Adwokacka w Warszawie — korzystając z tej imprezy — wydała dla gości kolację, w trakcie której nawiązano pożyteczne kontakty międzynarodowe.

Komisja Współpracy z Zagranicą działając przy Radzie Adwokackiej zaoferowała bratnim adwokatom nawiązanie współpracy na wzór zawartych porozumień z adwokatami stolic CSRS i NRD.

Na jesieni br. będą u nas gościć przedstawiciele Budapesztu zaproszeni przez Radę do Warszawy.

adw. R. Siciński

Izba wrocławska

1. W dniu 27 kwietnia 1974 r. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Izby Wrocławskiej. Dziekan Rady Adwokackiej adw. dr Zygmunt Ziemia serdecznie powitał przybyłego na obrady prezesa NRA adw.

Zdzisława Czeszejkę i nestora palestry dolnośląskiej wieloletniego działacza samorządowego, odznaczonego odznaką „Adwokatura PRL” adw. Jana Gadomskiego, jak również przedstawiciele władz politycznych, sądownictwa i pro-

kuratury oraz wszystkich przybyłych delegatów.

Przewodnictwo obrad zgromadzeni powierzyli przez akklamację adw. Stanisławowi Afendzie funkcję zaś sekretarza adw. Krystynie Paliwodzie.

Dziekan Rady Adwokackiej adw. dr Zygmunt Z i e m b a wygłosił przemówienie wprowadzające, eksponując najżywotniejsze problemy adwokatury dolnośląskiej. Warunki pracy adwokatów w zespołach uległy znacznej poprawie problemy lokalowe w zasadzie nie istnieją, wykonała się możliwość kompleksowego zaopatrzenia zespołów wrocławskich w nowe, funkcjonalne i nowoczesne wyposażenie. Niektóre zespoły, jak np. nowo otwarty lokal Zespołu Adwokackiego w Zgorzelcu, otrzymały już nowoczesne wyposażenie. Stopniowo też wprowadzać się będzie ułatwiające pracę adwokata urządzenia techniczne, jak magnetofony i kserografy.

Nieporównywalnie trudniejszym zagadnieniem jest sprawa rozmieszczenia adwokatów. Nie można dopuścić do pauperyzacji adwokatów w samym mieście wojewódzkim, zwłaszcza, że napór na przenoszenie siedziby do Wrocławia jest — jak wiadomo — znaczny. Rada Adwokacka zamierza to zagadnienie rozwiązać przez wyznaczenie siedzib w terenie już przy samym wpisie na listę aplikantów. W problematyce kadrowej Rada Adwokacka ze szczególną uwagą badać będzie poziom pracy zawodowej albowiem mała nawet grupa osób wykonujących zawód na nie najlepszym poziomie rzuca ujemne światło na całą adwokaturę.

Mocno podkreślił dziekan znaczenie pracy społecznej adwokata dla jego integracji w środowisku oraz dla podniesienia znaczenia i prestiżu społecznego adwokatury. Przytaczając przykłady cenionej pracy społecznej adwokatów dolnośląskich spośród których kilku odznaczono za pracę w ZPP, TPPR (adw. Roman Strugalski), PCK

(adw. Anatol Ferber), organizacji młodzieżowych (adw. Jerzy Kasprzycki), dziekan zwrócił uwagę na znaczne możliwości rozszerzenia tej pracy. Z całym naciskiem zwrócił uwagę na znamienny fakt, że w pracy społecznej uczestniczą koledzy o dłuższym stażu zawodowym, a znacznie mniej angażują się w niej młodszy koledzy. Jest to zjawisko niepokojące, zadaniem więc samorządu jak i organizacji społeczno-politycznych działających na terenie adwokatury będzie stworzenie możliwości uaktywnienia się adwokatów w pracy społecznej w miejscu pracy.

Skarbnik Rady Adwokackiej adw. Zdzisław P u n i e w s k i złożył sprawozdanie finansowe i omówił projekt preliminarza budżetowego na rok 1974.

Prezes Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej adw. Kazimierz G ł o w a c k i złożył sprawozdanie z działalności WKD. Z satysfakcją wskazał, iż w roku 1973 wpłynęły do WKD tylko 4 sprawy dotyczące członków Izby, przy czym nie było żadnego wniosku o tymczasowe zawieszenie członka Izby w czynnościach zawodowych. Zdaniem prezesa WKD systematyczny spadek spraw w WKD jest dowodem wzrostu poziomu moralno-etycznego adwokatury dolnośląskiej i prawidłowego prowadzenia spraw przez Radę Adwokacką i zespoły profilaktyki.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej złożył jej przewodniczący adw. Andrzej J o c h e l s o n, podkreślając celową i prawidłową gospodarkę Rady Adwokackiej. W związku z tym zgłosił wniosek o udzielenie Radzie abso-lutorium.

Dyskusję rozpoczął wiceprezes Sądu Wojewódzkiego Henryk Z i e r k i e w i c z, reprezentujący Ministra Sprawiedliwości. W swym wystąpieniu omówił dane statystyczne, dotyczące wpływu spraw do sądów województwa za rok 1973. Ponadto, uznając współpracę sądów z adwokaturą za bardzo dobrą, mówca życzył adwokaturze dalszego pomyślnego spełniania przez nią

jej ustawowych zadań w wymiarze sprawiedliwości.

Wiele miejsc w dyskusji zajęła szeroko pojęta problematyka doskonalenia zawodowego i kształcenia aplikantów. Potrzeba i konieczność rozwijania doskonalenia zawodowego jako środka pomocy adwokata w należyтым wykonywaniu obowiązków zawodowych nie budziła żadnej wątpliwości. Różnie jednak rozumiano konieczność określonych form tego doskonalenia. Wyrażano też pogląd, że zasadniczym źródłem podnoszenia swego poziomu zawodowego i przeciwdziałania dezaktualizacji nabytej wiedzy jest samokształcenie przy wykorzystaniu bogatej literatury (np. bardzo ciekawe wkładki w „Palestrze”), zadaniem zaś samorządu jest jedynie udzielenie w tym zakresie adwokatom niezbędnej pomocy w ramach posiadanych funduszy (adv. Adam Z e l g a). Tenże dyskutant podkreślił, że Rada Adwokacka zwróciła się do wszystkich zespołów o podanie planu zajęć szkoleniowych i zapewniła wszystkie zespoły o możliwości zapewnienia im wysoko-kwalifikowanych prelegentów.

W centrum uwagi dyskutantów znalazło się też zagadnienie nowego „modelu” aplikacji adwokackiej, przy czym reprezentowano pogląd, że aplikant adwokacki powinien reprezentować nie tylko dobry poziom fachowy, ale być człowiekiem wszechstronnie wykształconym o wielu pozaprawniczych zainteresowaniach (literatura, sztuka), i że wzbudzenie lub pogłębienie tych zainteresowań stanowi jedno z najważniejszych zadań aplikacji (adv. Jerzy S o b c z a k).

Dyskusja nie ominęła także pewnych zagadnień finansowych i socjalno-bytowych (adv. Jerzy B r o n i s z i adv. Jan N a t u s i e w i c z) i jakkolwiek pewne postulaty mogą być uznane za co najmniej kontrowersyjne (jak np. propozycja adv. Jana Natusiewicza z Jawora o zakupienie zamku w powie-

cie jaworskim na cele szkoleniowo-rekreacyjne), to jednak podniesienie tych problemów uznać trzeba za trafne.

Aprobatę zgromadzonych wywołał głos adv. Romany H ł a d y ł o w i c z, która na przykładach wskazała, że nowe przepisy o opłatach w sprawach karnych często uniemożliwiają realizację prawa do obrony ze względu na znaczne ryzyko wiążące się z ewentualną opłatą za II instancję, niejednokrotnie stanowiącą w istocie kwotę równą niemal wymierzonej grzywnie. Podobnie zebrani podzielili pogląd adv. Dymitra M a l i c k i e g o o niestusznosci przepisu art. 70 u. o u. a. w zakresie niemożności łączenia wykonywania zawodu adwokata z pełnieniem funkcji dydaktycznych w szkołach wyższych.

Na zakończenie dyskusji zabrał głos prezes NRA adv. Zdzisław C z e s z e j k o. Prezes NRA omówił aktualną problematykę adwokatury, zatrzymując się w szczególności na problemach węzłowych. Oceniając pozytywnie pracę Izby i jej organów mówca podkreślił, że istnieje obecnie przychylny i życzliwy klimat dla adwokatury ze strony władz państwowych i czynników politycznych. Prezes NRA przykładowo wymienił tu kilka wizyt złożonych przez przedstawicieli Prezydium NRA przedstawicielom naczelnych władz politycznych i państwowych i podkreślił ich wagę dla adwokatury. Ale ta życzliwość i przychylność, jak zaznaczył mówca, zobowiązuje. Adwokatura powinna więc wykazać, że na zaufanie to zasługuje. Chodzi tu przede wszystkim o należyty, możliwie najwyższy poziom zawodowy. Jest to kwestia zarówno kontroli zawodowej jak i doskonalenia zawodowego. Form doskonalenia jest wiele, muszą one jednak być dostosowane do konkretnych potrzeb. W razie stwierdzenia niskiego poziomu zawodowego obowiązkiem samorządu jest stosowne szybkie działanie. Należy stworzyć wszelkie warunki samo-

kształcenia, zróżnicowane w formie i treści. Problematyka doskonalenia zawodowego jest jednym z zagadnień opracowanych przez nowo powstały Ośrodek Badawczy Adwokatury i z jej studiów będzie można w niedługim czasie korzystać przy opracowywaniu planu doskonalenia zawodowego. Za słuszną i celową uważa prezes NRA formę doskonalenia zawodowego z orderwaniem od zajęć zawodowych, jak np. konferencje naukowe w Karpaczu. Adwokatura powinna dużo od siebie wymagać i dlatego wszelkie wysiłki zmierzające do stałego podnoszenia poziomu zawodowego są konieczne.

Prezes NRA podkreślił, że wszelkie projekty aktów normatywnych są przesyłane do NRA, ale krótkie terminy do zgłaszania ewentualnych wniosków (np. 2 tygodnie) uniemożliwiają podanie ich pod dyskusję całej adwokatury.

W kwestii opłat sądowych w sprawach karnych prezes NRA oświadczył, że zdaniem Prezydium NRA ich wysokość nie powinna hamować skutecznej obrony klienta. Takie również było stanowisko Prezydium NRA przedstawione w odpowiednim czasie właściwym władzom.

W odpowiedzi na zarzut adw. Stanisława Krzysika, jakoby „Palestra” była pismem nieciekawym i mało przydatnym w praktyce, prezes NRA podkreślił, że według ogólnej oceny (a i jego osobistej także) „Palestra” wyróżnia się wśród polskich czasopism prawniczych, a jeśli chodzi o zagraniczne wydawnictwa organizacji adwokackich, to reprezentuje niewątpliwie najlepszy poziom.

Prezes NRA omówił także potrzeby inwestycyjne zespołów podając do wiadomości, że zamykają się one ogólną kwotą 15 000 000 zł, gdy tymczasem obecnie można na ten cel przeznaczyć tylko 5 000 000 zł, i stwierdził, że polityka inwestycyjna musi być funkcją aktualnych możliwości. Dużo uwagi

poświęcił prezes NRA charakterowi aplikacji adwokackiej wskazując na to, że generalnie musi ona polegać na zaszczerpieniu młodzieży najlepszych wzorów i tradycji adwokatury polskiej.

W końcu życzył Izbie wrocławskiej pomyślnego realizowania stojących przed nią zadań przy ogólnym aplauzie i oklaskach zebranych.

Zgromadzenie Delegatów udzieliło Radzie Adwokackiej absolutorium, przyjęło proponowany preliminarz oraz wprowadziło zmiany w regulaminie Koleżeńskiej Kasy Wzajemnej Pomocy.

Obrady Zgromadzenia przebiegały w rzeczowej i nacechowanej troską o dobro adwokatury atmosferze. Momenty kontrowersyjne pozwalają na wszechstronne rozważenie kwestii nurtujących adwokaturę.

2. W dniu 6 kwietnia 1974 r. odbyło się wspólne posiedzenie Egzekutywy POP przy Sądzie Wojewódzkim we Wrocławiu oraz Egzekutywy POP przy Radzie Adwokackiej. W szczerzej, partyjnej i nacechowanej wzajemną życzliwością atmosferze omówiono problemy interesujące obie organizacje. Podkreślić należy, że oprócz wstępnych wypowiedzi tow. E. Burzały, I sekretarza POP przy Sądzie Wojewódzkim, i tow. T. Grzebieniaka, I sekretarza POP przy Radzie Adwokackiej, w dyskusji zabrali głos niemal wszyscy członkowie obu egzekutyw, podnosząc kwestie istotne dla współpracy sądownictwa i adwokatury.

Tematyka tego wspólnego posiedzenia zostanie omówiona w organizacjach partyjnych sądownictwa i adwokatury. Postanowiono zorganizować w okresie późniejszym dalsze posiedzenie, przy czym staną się one zapewne instytucją stałą, pozwalającą na bliższą konkretyzację stałej współpracy kierownictw Sądu Wojewódzkiego i Rady Adwokackiej, co ma we Wrocławiu długoletnią już tradycję.

adw. Adam Zelga